

KAZALO / IN THIS ISSUE:

4. Romanje ali udejanjanje? / Foreword
6. Bog je zaščitnik tistih, ki nimajo drugega zatočišča! / God is the refuge for those who have no refuge!
12. Kako ustvariti svoj Prasanthi Nilayam? / How to make one's own Prasanthi Nilayam?
16. Sathya Sai konferenca v Rimu / Sathya Sai Conference in Rome
23. Slovenski vrt v Prasanthi Nilayamu / Slovenian Garden in Prasanthi Nilayam
24. Zakaj ne spoznamo, da je Bog povsod? / Why don't we know that God is everywhere?
26. Oblil nas je z božansko ljubeznijo / He showered upon us His Divine Love
28. Zakaj si želiš v Himalajo? / Why do you want to go to Himalaya?
30. Osupljiva zgodba Walterja Cowana / Walter Cowan's Amazing Story
31. Kapljice Advaita Vedante / Drops of Advaita Vedanta
33. Direktni dokaz božanskosti / The Direct Proof of Divinity
34. Ne vdajte se / Don't give up

URNIK SAI CENTRA LJUBLJANA 1

Torek: ob 18.00 - pevske vaje.
Sreda: ob 18.30 - petje vedске Gajatri mantrе 108x;
ob 20.00 - srečanje krila mladih.
Četrtek: ob 17.30 - meditacija na svetlobo;
ob 18.15 - študijski krožek;
ob 19.10 cca - petje svetih pesmi

SREČANJA SAI SKUPINE IZ VELENJA:
Novi naslov skupine:
Dom učencev
Efemkova 61
Velenje

Velenjska skupina se srečuje vsako prvo nedeljo v mesecu in sicer od 19.00 do 21.00

SREČANJA SAI SKUPINE V MARIBORU
Alternativni center,
Cafova 5
Maribor

Urniki skupine:
Četrtek: ob 18.00 – študijski krožek;
ob 19.00 petje duhovnih pesmi;
ob 20.30 meditacija.

“SAI GLASNIK” je glasilo Sri Sathya Sai organizacije Slovenije.

Izdajatelj: Društvo za razvoj človeških vrednot Sri Sathya Sai center Ljubljana 1

Odgovorni urednik: Mark Tim Atlanty

Glavni urednik: Severin Trifunović

Namestnik glavnega urednika: Tina Hribar-Trifunović

Tehnični urednik: Marko Prijatelj

Priprava in oblikovanje: Alja & Marko Prijatelj

Jezikovni pregled: Ljubica Klančar in Erik Majaron

Naklada: 800

Glasilo je brezplačno.

Sai glasnik v spletu: <http://www.sathyasai-drustvo.si>

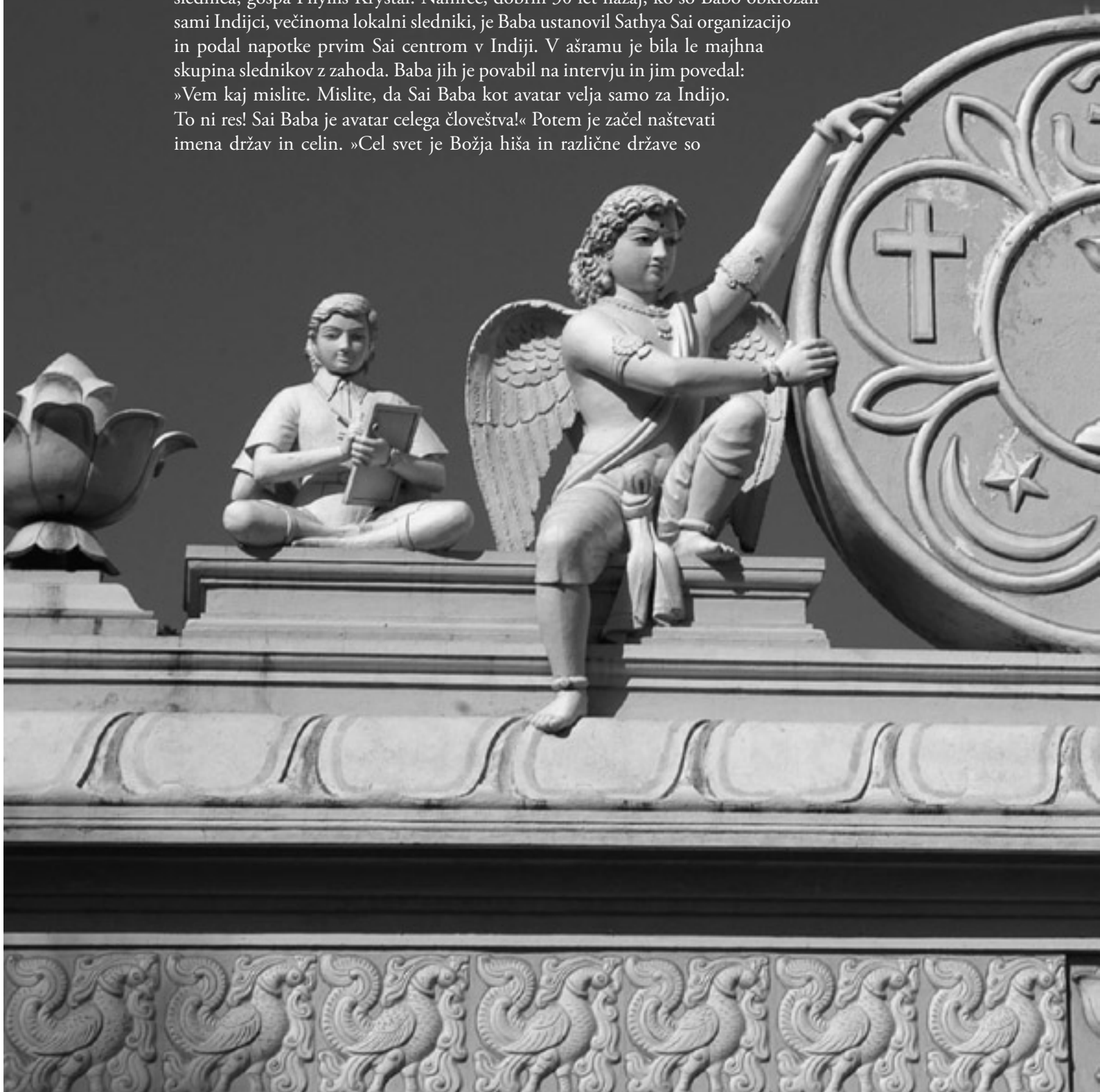
Svoja mnenja in komentarje v zvezi s Sai glasnikom lahko pošljete na e-naslov: saiglasnik@hotmail.com ali na hišni naslov izdajatelja.

Uvodnik

ROMANJE ALI UDEJANJANJE?

Veliko Sai Babovih slednikov iz Slovenije se je prepričalo, da ima Indija res nek enkrat, magičen šarm. Na splošno veliko Slovencev vsako leto obiskuje Indijo, predvsem, kot se zdi, iz navdušenja nad indijsko duhovno dediščino. Nekateri se iz prevelike navdušenosti celo odvrnejo od »onesnaženega zahoda« in zbežijo na brezciljno romanje po Indiji z izgovorom, da iščejo globlja spoznanja in duševni mir. Toda, ali nam bo sam obisk Indije zagotovil razsvetljujočo izkušnjo? Ni rečeno, saj se navdušenci čez nekaj časa vrnejo, spremeni pa se le njihova obleka in način sedenja! Njihovi vtisi so vtisi navadnih turistov: mesta, arhitektura, ljudje, prevoz, hrana in podobno. S sabo prinesejo le indijsko folkloro. Kaj pa globlja spoznanja?

Veliko naših popotnikov obišče tudi Sai Babo v Putaparthiju, ne da bi vedeli po kaj so pravzaprav prišli. Po kaj pa so prišli? O tem govori anekdota, ki jo pripoveduje dolgoletna Babova slednica, gospa Phyllis Krystal. Namreč, dobrih 30 let nazaj, ko so Babo obkrožali sami Indijci, večinoma lokalni sledniki, je Baba ustanovil Sathya Sai organizacijo in podal napotke prvim Sai centrom v Indiji. V ašramu je bila le majhna skupina slednikov z zahoda. Baba jih je povabil na intervju in jim povedal: »Vem kaj mislite. Mislite, da Sai Baba kot avatar velja samo za Indijo. To ni res! Sai Baba je avatar celega človeštva!« Potem je začel naštevati imena držav in celin. »Cel svet je Božja hiša in različne države so

sobane v tej hiši,« jim je dejal. »Od tu vzemite semena vrednot in jih posadite v svoji zemlji. Vzgojite lastno drevo.«

To je bilo prvo Babovo sporočilo slednikom z zahoda. »Vzemite vrednote o katerih govorim in jih razvijajte v skladu s kulturo in tradicijo svoje dežele.« Baba podpira resnico, pravilno delovanje, mir, ljubezen in nenasilje. Vse Njegove aktivnosti so razlaga in primer udejanjanja teh vrednot; primer kako živeti v skladu s takšnimi načeli. In ne samo to. Sai Baba nenehno govori o božanskemu viru vseh vrednot in nas spodbuja, da ta vir prepoznamo v sebi. Spominja nas na božanskost, ki nam je prirojena.

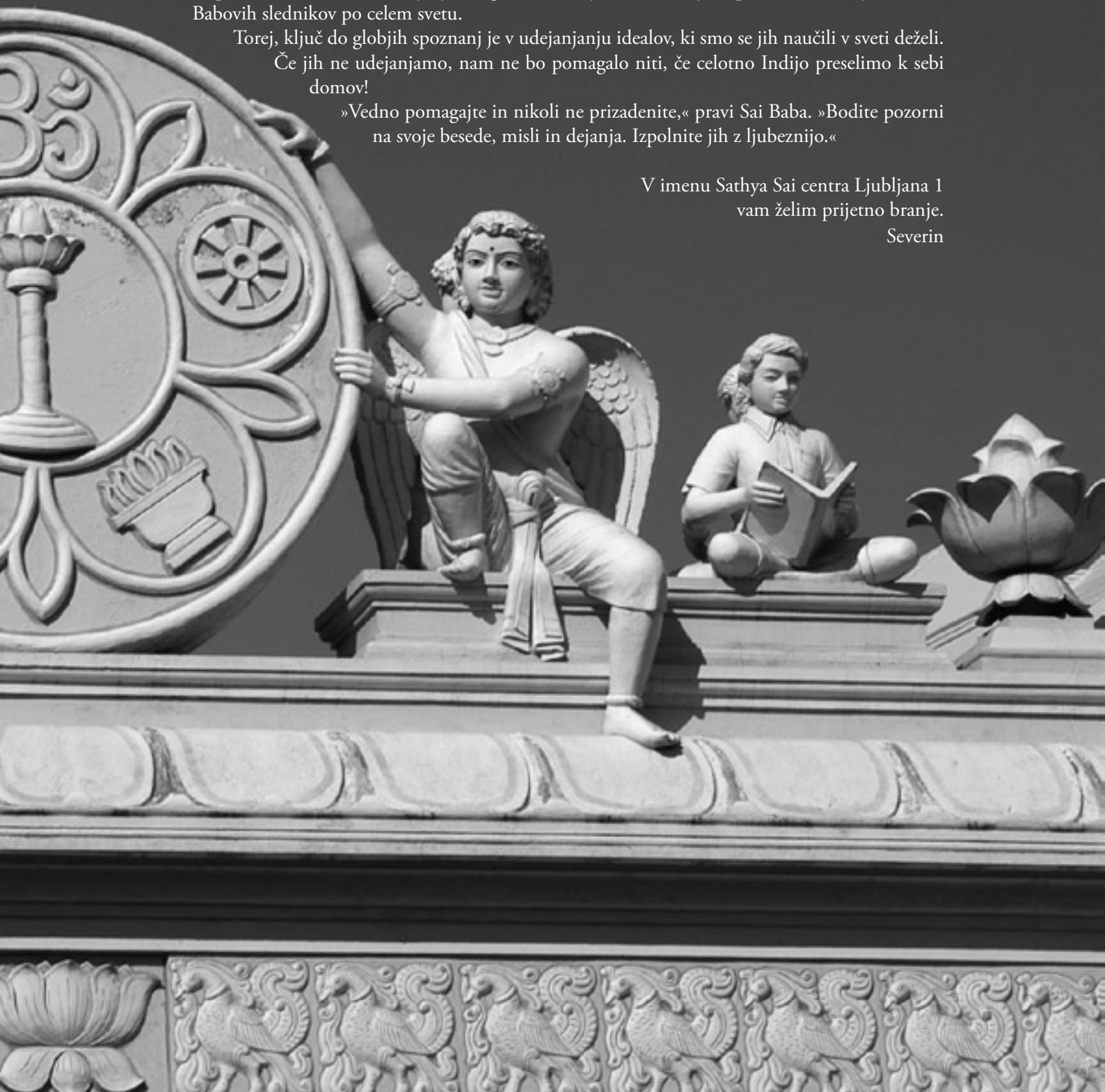
Univerzalne človeške vrednote, seveda, veljajo tako v Sloveniji kot v Indiji in če smo dosledni in vztrajni, se bodo sadovi udejanjanja teh vrednot pokazali v našem vsakdanjem življenju; polepšali in oplemenitili bodo naše življenje, ne glede nato, kje živimo. To je neposredna izkušnja iskrenih Babovih slednikov po celem svetu.

Torej, ključ do globljih spoznanj je v udejanjanju idealov, ki smo se jih naučili v sveti deželi.

Če jih ne udejanjamo, nam ne bo pomagalo niti, če celotno Indijo preselimo k sebi domov!

»Vedno pomagajte in nikoli ne prizadenite,« pravi Sai Baba. »Bodite pozorni na svoje besede, misli in dejanja. Izpolnite jih z ljubeznijo.«

V imenu Sathya Sai centra Ljubljana 1
vam želim prijetno branje.
Severin

"BOG JE ZATOČIŠČE"

»BOG JE ZATOČIŠČE TISTI, KI NIMAJO DRUGEGA ZATOČIŠČA!«

(Babo so po zavitem stopnišču pripeljali do zasebne sobe, ki je bila v pritličju, saj je vztrajal, da bo podelil daršan tisočim slednikom, ki so se zbrali na ta posebni dan (Gurupurnima). Pred tem je bil zaradi cerebralne tromboze (ali tuberkuloznega meningitisa?) osem dni v postelji, od sobote 29. junija zjutraj do 6. julija 1963 zvečer.

Njegova leva roka, noga in oko so bili popačeni, rahlo hroma je bila tudi desna roka, ni mogel razločno govoriti in obraz mu je trzal. Posadili so ga na srebrn stol v sobi za molitev in njegovo roko in nogo namestili v pravilno lego. Takoj zatem je podal naslednje sporočilo, ki so ga raztolmačili in posredovali prisotnim.)

»To ni Svamijeva bolezen, to je bolezen, ki jo je Svami prevzel nase, da bi nekoga rešil. Svami ni bolan in nikoli ne bo zbolel. Vsi morate biti srečni, samo to bo osrečilo Svamija. Če vi trpite, Svami ne more biti srečen. Vaša blaženost je Svamijeva hrana.«

(Nato je Baba pomignil Kasturiju, naj spregovori zbranim. Po Kasturijevem kratkem govoru je želel, da mu približajo mikrofon. Vprašal je: "Vinipisthundhaa?" (Ali me slišite?) Toda kljub temu, da je vprašanje znova in znova ponovil, je bil njegov glas tako nerazločen, da ga nihče ni razumel. Nato je s kretnjo pokazal, da želi vodo. Ko so mu jo prinesli, jo je s tresočo desno roko poškrpil po ohromeli levi roki in nogi. Z desno roko je nato potresel levico in takoj zatem z obema rokama potresel levo nogo. Ta dotik je zadostoval za njeno ozdravitev. Bolezen je v trenutku izginila! Spregovoril je! S svojim starim melodičnim glasom!)

Bog je zatočišče tistih, ki nimajo drugega zatočišča! Prav zato sem nase prevzel bolezen, ki naj bi doletela nemočnega slednika. Moral bi trpeti to strašno bolezen in poleg nje še štiri srčne napade. Tega ne bi preživel. Zato sem ga rešil v skladu s svojim poslanstvom, da zaščitim vse slednike. Seveda to ni prvič, da sem nase prevzel bolezen osebe, ki sem jo želel rešiti. Tudi v prejšnjem utelešenju v Širdiju sem imel to nalogo. Trpljenje, ki ste ga videli,

bi bilo za slednika preveliko, zato sem ga rešil tako, da sem trpljenje prevzel nase. To je moja igra; moja narava. To je del naloge, zaradi katere sem prišel in ta naloga je, da zaščitim slednike.

Tisti, ki so bili prejšnji teden v moji bližini, so me prosili, naj jim povem ime osebe, ki sem jo rešil. Rekel sem, da bi bili potem jezni nanjo. »Svami je moral zaradi te ene osebe prestati toliko bolečin,« bi dejali. Na to so odgovorili, da bi tej osebi izkazali spoštovanje zaradi izjemne predanosti, ki je pripravila Svamija do tega, da ji je v soboto zjutraj prihitel na pomoč.

Nekateri ljudje so me celo spraševali, če je bila to ta ali tista oseba, naštevajoč imena tistih, ki so bili paralizirani, še posebej na levi strani. To je še bolj nesmiselno, zakaj ko jaz obvarujem osebo, jo obvarujem popolnoma. Ne čakam, da najprej dobi bolezen in ne pustim nekaj boleznii v njej, da bi osebo lahko kasneje prepoznali. Vse to se mi zdi nadvse smešno, vsa ta vaša ugibanja in domneve.

Tudi v Širdiju so bili (sledniki) Dhadha Saheb, Nandharaam in Balawanth vsi rešeni na ta način. Na primer, Balawanthu je bilo namenjeno, da dobi kugo, a okužba mu je bila odvzeta in njegovo življenje rešeno.

Verjetno pa je bilo to najdaljše obdobje, ko sem pustil slednike, da so se čudili in bili zaskrbljeni. Vzrok tega so srčne kapi, ki naj bi slednika zadele kasneje. Obvarovati sem ga moral tudi pred njimi.

Šiva-Šakti

Obstaja pa še en vzrok, zakaj ste morali vse to opazovati kar osem dni. Povedal vam bom zakaj. To pomeni, da vam moram povedati nekaj o sebi, česar do sedaj še nisem razkril. Nekaj kar sem skrival zadnjih 37 let. Napočil je čas, da to razkrijem. To je poseben dan in povedal vam bom, zakaj.

Vsi poznate moje besede, ki sem jih izgovoril na dan, ko sem se odločil, da vam razkrijem svojo identiteto, poslanstvo in prihod. Takrat sem rekel, da pripadam rodu Apasthamba Suthre (Apasthambove svete knjige; po indijski tradiciji ima vsaka družina svojo sveto knjigo) in Bharadvadža Gothre (svetnika Bharadvadže; po indijski tradiciji ima vsaka družina tudi svojega svetnika). Bharadvadža je bil velik modrec, ki je preučeval Vede celih sto let. Ko je odkril, da so Vede neskončne, je začel s pokoro, da bi si prislužil podaljšanje življenja. Boga Indra mu je dvakrat podaljšal življenje, vsakič za sto let. Toda tudi potem ni mogel dokončno doumeti Ved, zato je prosil Indro še za sto let življenja. Indra mu je pokazal tri veličastne gorske verige in rekel: »Kar si se naučil v treh stoletjih predstavlja le tri prgišča teh velikih gorovji, ki so Vede. Odpovej se nameri, da bi dognal Vede, namesto tega raje opravi žrtveni obred, ki te ga bom naučil. Ta ti bo podaril cel in poln sadež vedskega znanja.«

Žrtveni obred modreca Bharadvadže

Bharadvadža se je odločil, da bo opravil obred in Indra ga je naučil, kako naj to stori. Vse je bilo pripravljeno, toda modrec si je želel, da bi obred vodila, nadzirala in blagoslovila božanska mati, Šakti. Odpravil se je na

goro Kailaš, vendar ni prišel ob pravem času in njegovi prošnji ni bilo ugodeno. Šiva in Šakti sta bila namreč zatopljena v tekmovanje v plesu, ki naj bi pokazalo, kdo lahko pleše dlje. Tako je minilo osem dni preden je Šakti opazila, da nekdo stoji na mrazu. Nasmehnila se je in nadaljevala s plesom. Modrec si je nasmeh napačno razložil, češ, da ga je Šakti namenoma in cinično spregledala, in zato se je odpravil s Kailaša.

Nenadoma je osupel ugotovil, da so njegovi leva roka, noga in oko prizadeti in paralizirani. Šiva je videl, kako je modrec padel. Šel je do njega in ga potolažil. Povedal je, da je Šakti res blagoslovila njega in njegovo obredno daritev. Nato ga je prerodil in pozdravil tako, da ga je poškopil z vodo iz svoje skledе (kamandalu). Oba, Šiva in Šakti, sta modrecu obljubila, da se bosta udeležila njegovega žrvenega obreda.

Vse pretekle obljube so se uresničile z enim samim dogodkom

Ob koncu obreda sta bila Šiva in Šakti tako zadovoljna, da sta modrecu dala še več obljub. Šiva je dejal, da bosta prevzela človeško obliko in se trikrat rodila v Bharadhvadžovi rodovini: prvič sam Šiva kot Širdi Sai Baba, drugič Šiva in Šakti skupaj v Putaparthiju kot Sathya Sai Baba in nazadnje še sama Šakti kot Prema Sai Baba.

Nato se je Šiva spomnil bolezn, ki je osmi dan čakanja v mrazu in snegu nenadoma doletela Bharadhvadžo na gori Kailaš. Zagotovil mu je: »V opravičilo, ker se osem dni na Kailašu ni zmenila zate, bo Šakti osem dni paralizirana, ko se bova skupaj utelesila kot Sathya Sai. Na osmi dan jo bom ozdravil vseh znakov bolezn tako, da jo bom poškopil z vodo, prav tako kot sem na Kailašu pozdravil tebe.«

Danes, ravnokar, ste bili priče

izpolnitve dane obljube. Bolezen in ozdravitev sta se morali zgoditi. Obljuba, dana še v dobi thretha se je morala izpolniti. Zdaj vam lahko zaupam, da je bil ubogi in zapuščeni slednik, katerega naj bi zadela kap, ki sem jo prevzel nase, le prikladna priložnost, ki sem jo izkoristil. Veste, lokomotiva ni narejena, da bi vlekla en sam vagon. Počakati mora na več vagonov in šele nato jo spravijo v tek. Prav tako je bilo bolezen potrebno preživeti, slednika obvarovati, obljubo izpolniti, skrivnost razjasniti. Božanskost je bila s tem velikim čudežem jasneje naznanjena. Vse to se je izpolnilo z enim samim dogodkom.

Naj vam povem še nekaj! Nič ne more preprečiti ali ustaviti dela tega avatarja. Ko sem bil v teh dneh v svojih prostorih, so nekateri ljudje govorili neumnosti, kot na primer: »Konec je s Sai Babo.« S svojimi besedami so mnoge, ki so nameravali priti v Putaparthi odvrnili od namere! Nekateri so trdili, da sem v stanju blaženosti (samadhi), kakor da sem duhovni aspirant! Nekateri so se bali, da sem žrtev črne magije, kot da bi lahko karkoli vplivalo name! Slava tega avatarja bo iz dneva v dan naraščala.

Nekoč, ko je majhen deček (Krišna) visokoprivzdignil hrib Govardhano, so pastirice in pastirji spoznali, da je Krišna Bog. Zdaj, v današnjem času, ne bo privzdignjena ena gora temveč cela gorska veriga, boste videli! Bodite potrpežljivi in imejte vero. Jutri zjutraj bom blagoslovil vsakega izmed vas z dotikom stopal, česar v teh dneh niste bili deležni.

Prasanthi Nilayam, Gurujev
praznik, 6. julij 1963

Naslednjega dne je imel Sai Baba še en govor, v katerem se je še enkrat ozrl na dogodke iz prejšnjega dne.

ZAŠČITA SLEDNIKOV

Ko sem včeraj prišel v dvorano, sem opazil vaše hudo trpljenje. Naprtili ste si ga, ker ste me poistovetili s tem telesom, ki je bilo hudo bolno. Če bi poznali mojo resnico, ne bi bili žalostni. Pravzaprav bi bilo dovolj, če bi poznali svojo resnico. Bolezen je prišla in odšla, vseskozi sem bil jaz njen gospodar. Ko je nekega dne dosegla svoj višek, sem jo opazoval in jo usmeril k izvršitvi svoje naloge. Zakaj, če sem jo vzel nase, moram dopustiti, da dokonča svojo nalogo.

Ko sem bil bolan, je krožilo mnogo nesmiselnih zgodbic. Nekateri so se bali, da sem na nedavnem potovanju na jug postal žrtev črne magije, kar naj bi povzročilo paralizo. Naj vam povem, da name zlo nima nobenega vpliva. Nič mi ne more škodovati. Jaz sem gospodar, vsemogočna Šakti. Spet drugi so govorili, da sem bil v stanju tišine (mouna) ali jogijskega zamaknjenja (samadhi). Zakaj bi se moral zaobljubiti tišini? Kako naj izpeljem svojo nalogo, da vas preoblikujem in vam pomagam spoznati bistvo življenja, če bi bil tiho? In zakaj bi iskal samadhi, jaz, ki sem samo utelešenje blaženosti, utelešenje ljubezni? Kdor prisluhne tem govoricam je omahljiv dvomljivec in neveden šušmar. Pravi slednik bo ovrigel vse te vesti. Za tu prisotne slednike je bilo teh osem dni obdobje intenzivne duhovne discipline (thapasa). V mislih niso imeli ničesar drugega kot le Svamija.

Misliti o sebi nizko ali povprečno je prav tako sebičnost

Nekoč se je tudi Krišna pretvarjal, da ima glavobol; hud, neznosen glavobol. Svojo vlogo je odigral prav tako resnično, kakor sem jaz svojo prejšnji teden. Okrog glave si je ovil tople obveze in se kar naprej premetaval na postelji. Njegove oči so bile rdeče in očitno je bilo, da hudo trpi. Tudi njegov obraz je bil zatečen in bled. Rukmini, Sathyabhama in ostale kraljice so mu hitele prinašati vse vrste zdravil in blažil, a nič ni pomagalo. Končno so za nasvet vprašali modreca Naradho. Ta je odšel k samem Krišni, da bi povprašal katero zdravilo bi mu pomagalo. Krišna mu je naročil, naj mu prinese – uganite kaj - prah s stopal resničnega slednika! Naradha se je nemudoma odpravil

do znamenitih Božjih čistilcev, a ti so bili preponižni, da bi ponudili prah svojih stopal za Gospodovo zdravilo!

Tudi to je neke vrste sebičnost: »Jaz sem slab, manjvreden, majhen, nekoristen, ubog, grešen, podrejen.« To je sebičnost. Kajti, ko ego izgine, se ne počutiš ne podrejenega, ne nadrejenega. Nihče ni bil pripravljen dati prahu, ki ga je želel Gospod. So dejali, da so preveč nevedni.

Naradha se je razočaran vrnil k bolniški postelji. Krišna ga je vprašal: »Si poskusil v Brindhavanu, kjer živijo pastirice (gopike)?« Kraljice so se smejale predlogu in celo Naradha je osuplo vprašal: »Kaj pa one vedo o predanosti?« Toda vseeno je pohitel še tja.

Deluj v skladu z višjo modrostjo

Ko so gopike slišale, da je Krišna bolan in da bi ga prah z njihovih stopal morda pozdravil, so brez oklevanja postrgale pepel s svojih stopal in ga nasule v Naradhove dlani. In še preden se je Naradha vrnil v Krišnovo mesto Dvarako, je Krišnov glavobol izginil. To je bila le petdnevna drama, katere nauk je bil, da je tudi podcenjevanje samega sebe sebičnost in da morajo vsi sledniki brez pomisleka ubogati Božji ukaz.

Ko sem dejal, da sem nase prevzel bolezen, ki je bila usojena nekemu, ki je ne bi mogel prenesti ali preživeti, ste mnogi izmed vas pomislili: »Zakaj Svami zavoljo ene same osebe toliko ljudi pahne v trpljenje?« Ali ni Rama odšel v izgnanstvo kljub temu, da je jokala cela Ayodhya (Ramova prestolnica)? Izvršiti moram svojo dolžnost varovanja slednikov, prav tako moram izpolniti dolžnost, povezano z boleznijo. Kljub Indrovi

moči bi Krišna lahko preprečil deževje, toda Indra je moral opraviti svojo dolžnost. Ko je dvignil goro Govardhanagiri, da bi zaščitil krave in pastirje pred nevihto, je Krišna jasno pokazal svojo božanskost!

Enaka božanska igra se je dogodila tudi v tem primeru: izkoristil sem priložnost in dvomljivemu svetu prikazal božanskost, ki prebiva v tem (Saijevem) človeškem telesu. Včeraj sem vam povedal, da je bil tudi ta srečni slednik le orodje za izvršitev obljube, ki je bila v preteklosti dana modrecu Bharadhvadži. Služil je razodetju moje resnične narave vsem vam. Neizmerno srečo imate, da ste bili na sveti gurujev praznik priče veličastnemu dokazu moje božanskosti.

Dejanja višjega reda vodijo k modrosti

Resnica (sathya) ne obstaja brez dobrote (sivam), in ni dobrote brez lepote (sundharam). Samo resnica lahko podeli srečo in zadovoljstvo (mangalam) in le sreča in zadovoljstvo sta prava lepota. Resnica je lepota, radost je lepota. Nevednost in trpljenje sta grda, ker sta nenaravna.

Razum, podzavest in srce so tri središča posameznika, kjer se nahajajo modrost, delovanje in predanost. Luč resnice bo osvetlila dobroto. Opravljajte dejanja, ki jih potrди višja modrost in ne tista, ki jih rodi nevednost. Potem bodo vsa vaša dejanja dobra. Izkušnja te dobrote je lepota, saj podeljuje resnično blaženost. To je moja resničnost. Zato se moj življenjepis imenuje »Resnica dobrota lepota« (Sathyam Sivam Sundharam).

Naj vaša dejanja izvirajo iz spoznanja, da je vse eno. Naj bodo vaša dejanja prepojena s predanostjo,

oziroma s ponižnostjo, ljubeznijo, sočutjem in nenasiljem. Naj bo vaša predanost polna modrosti, drugače bo lahka kot balon, ki ga s seboj odnese še tako rahel veter ali nenadna sapa.

Kako se kaže predanost Bogu?

Samo znanje bo izsušilo srce, predanost pa ga bo naredila mehkega od sočutja. Karma zaposli roke in tako posveti vsako minuto, ki jo morate preživeti na svetu. Zato predanost opisujejo kot bližino ali občutenje Božje prisotnosti, okušanje Božje sladkosti. Hrepenenje po Božji bližini vas žene na romanja in vas pripravi do tega, da gradite in obnavljate svetišča in jih posvečujete. Šestnajst načinov čaščenja Boga poteši um, ki si želi osebnega stika z Najvišjim. Vse to so dejanja višjega reda, ki vodijo k modrosti.

Najprej začnete z mislijo: »Jaz sem v svetlobi.« Nato vas prežame občutek: »Svetloba je v meni.« To pa vodi v prepričanje: »Jaz sem svetloba.« To je najvišja modrost. Vidite sebe v vseh, ljubite vse, kakor ljubite samega sebe. Pes, ki je ujet v sobi, kjer so vse stene obložene z ogledali, v njih ne vidi samega sebe, temveč nasprotnike, druge pse, na katere laja. Tako samega sebe utruji z zaganjanjem v odseve in ker tudi odsevi skačejo vanj, zblazni od besa. Ko pa moder človek sebe vidi vsepovsod, je miren in srečen, da je okoli njega toliko podob njega samega. Tega odnosa se morate naučiti in ga osvojiti ter osvoboditi se nepotrebnih skrbi.

Prasanthi Nilayam, 7. julij 1963
Pripravila: Andreja

KAKO USTVARITI SVOJ PRASANTHI NILAYAM?

Ime profesorja Kasturija je dobro znano v domovih vseh Sai Babovih slednikov. Prof. N. (Narayana) Kasturi (1897-1987) je več kot štirideset let predano služil Sathya Sai Babi, potoval z njim po vsej Indiji in bil priča velikim Babovim čudežem. Kot glavni urednik glasila Sanathana Sarathi je zbiral in objavljala Babove članke, ki jih danes poznamo kot serijo Vahini. Uredil in objavil je tudi 11 zvezkov angleških prevodov Babovih javnih govorov, imenovanih Sathya Sai Speaks ter napisal štiri dragocene zvezke Babovega življenjepisa, (od leta 1960 do 1980), z naslovom Sathyam Sivam Sundaram.

Tukaj vam predstavljamo izbor iz Kasturijevih predavanj, ki jih je redno pripravljala za prekomorske obiskovalce v Prasanthi Nilayamu. Kasturijeve globoke duhovne izkušnje, njegova modrost, duhovitost in spontani način izražanja so naredili iz teh govorov pravi zaklad za vse Sai Babove slednike.

Popolnoma razumem vse tiste, ki se ne zavedajo Babove veličine, kajti tudi sam sem imel zadržke, dvomil sem in bil skeptičen glede Babove verodostojnosti. Vse to sem izražal na satiričen in sarkastičen način, tako kot sem to počel v svojih romanih, dramah in esejih o različnih temah. Tudi jaz, zaradi svojega neumnega ponosa, dolgo let nisem naredil nič, da bi ga spoznal. Zdaj pa vabim vse, naj pridejo in dobijo svoj delež Njegove milosti in naklonjenosti ter se na lastne oči prepričajo v božansko moč, ki jo On predstavlja.

Ta kraj se imenuje Prasanthi Nilayam. Vsa imena, ki jih podeli Svami, imajo svoj pomen. To ni ašram, mesto v katerem živi in poučuje nek svetnik, tako kot je to na primer Ramakrišnov ašram ali kakšen drugi ašram. Prasanthi Nilayam ni niti mandir (tempelj), ker tukaj ne častimo kipa nekega določenega božanstva. Tukaj so prisotne vse religije in vsa Božja imena in oblike.

Ko je bila zgrajena ta zgradba, jo je Svami poimenoval »Prasanthi Nilayam«. »Nilayam« pomeni mesto, na katerem je nekaj ustanovljeno ali postavljeno. »Prasanthi« pomeni najvišji šanthi, najvišja stopnja miru, neomajni mir, ki ga ni mogoče vznemiriti. Na tem mestu lahko dobite takšen mir... Tukaj posameznik vstopi na območje, v katerem ni dvojnosti, kjer obstaja samo eno brez drugega, »prašanthi« – najvišji mir. To je šola za »najvišjo izobrazbo«. Po celem svetu so šole, univerze in vzgojno-izobraževalne ustanove, v katerih si pridobite »izobrazbo«. Tukaj pa dobite »najvišjo izobrazbo«, ne le za um, čutila ali intelekt, temveč tudi za duha. Tu lahko vidite Boga, se ga dotaknete in spregovorite z Njim. Lahko vas povabi na osebni

pogovor, vam nakloni nasmeh – vse to vam pomaga, da osvojite »prašanthi«, najvišji mir.

Tukaj ni stalnih prebivalcev. Vsi so le začasni. Nihče ni stalen. Zato pojemo molitev »Mruthyorma Amrutham Gamaya«, kar pomeni »vodi me od smrtnosti (minljivosti) k nesmrtnosti«. Beseda »tujec« tukaj nima pomena, ker je Svamijevo srce tako veliko, da mu nihče ni tuj. Mogoče vam je tuje Njegovo sporočilo, Njegovi ideali, toda vi sami ste tukaj zelo domači. Nekateri se imenujemo stalni prebivalci zato, ker nam je dodeljena soba in nas nihče ne vznemirja.

Da bi bili sprejeti v to šolo za »najvišjo izobrazbo« morate opraviti dozdeven sprejemni izpit. To ne pomeni, da smo mi, ki se imenujemo »stalni prebivalci«, uspešno opravili ta izpit... Vsi tukaj zbrani smo kandidati za Svamijev izpit, ki bo pokazal, če smo usposobljeni za Prashanthi, ki nam ga je On prišel podeliti. Rekel je, da moramo, če hočemo uspešno opraviti izpit, izpolnjevati štiri pogoje in sicer: mithri, karuna, muditha in upekša.

PRVI POGOJ

Mithri pomeni biti prijateljsko naklonjen vsemu. Brez nasprotnikov, brez sovraštva, brez ljubosumja, brez tekmovalnosti, brez izkoriščanja. Prijateljstvo vsebuje občutek enakopravnosti in ne pozna občutkov vzvišenosti ali ponižanosti. Prijatelji se med sabo ne primerjajo, ne ocenjujejo, ne presojujejo, ne izkoriščajo drug drugega; ne nadlegujejo in ne kritizirajo drug drugega. Če ste prijateljsko naklonjeni, boste imeli občutek enosti z vsemi. Rek pravi: »Bog nam daje sorodnike, ampak hvala Bogu, da si lahko sami izberemo prijatelje!« V prijateljstvu

so vsi enakopravni zato, ker nas vse spodbuja in vodi ista moč – Bog. Skozi vse teče ista energija, ki izvira iz Boga. Zato je prijateljska naklonjenost do vsega sveta prvi pogoj.

Sami se vprašajmo, ali imamo takšen odnos, da z odprtimi rokami toplo sprejememo vsakogar zato, ker smo vsi otroci istega Očeta in smo vsi bratje. Lahko rečemo »brat«, toda ali res živimo kot bratje, tako kot govori Svami? V družini se bratje kregajo. Naš prvi nasprotnik v življenju je naš starejši brat! Rečemo si: »On dobi več materine pozornosti;« »On je več kot jaz.« Ljubosumje, rivalstvo, tekmovalnost, sovraštvo – vse to se najprej začne doma. Starši to spodbujajo, ko rečejo: »Poglej svojega brata, kako se pridno uči. Ti pa čisto nič!« Obračajo enega proti drugemu. Takšno bratovstvo je ničvredno. Višja stopnja, na kateri smo vsi sprejemniki božje ljubezni, imenujemo bratovstvo, resnično prijateljstvo.

DRUGI POGOJ

Naslednji pogoj je karuna – sočutje, usmiljenje. To ni pomilovanje. Pri pomilovanju se počutite vzvišene (nad človekom, ki ga gledate s pomilovanjem). Ko je Ramakrishna Paramahansa opazil nekaj lepega v naravi okrog sebe, na primer, jato belih ptic, ki letijo pod temnimi, deževnimi oblaki, ga je v trenutku prevzela višja zavest, božanska zamaknjenost. Nekoč, ko je bil v takšnem božanskem stanju, je solznih oči začel ponavljati: »Dživa daja! Usmili se, usmili se vseh živih bitij!« Potem pa se je nenadoma začel ozirati in govoriti: »Ne, ne, nič usmiljenja! Služi vsem živim bitjem, saj predstavljajo Boga.« Vivekananda in ostali menihi so

ga opazovali in Vivekananda je rekel menihu zraven sebe: »Zdaj vem, kaj moram narediti.« Potem je ustanovil Misijo Ramakrišne, ki je posvečena služenju vsem živim bitjem.

Kaj pomeni služenje? Deliti in poskrbeti. Poskrbeti za nekoga. Če nekdo pade v vodnjak, vzamete megafon in zbranim ljudem poveste: »Ubogi človek je padel v vodnjak. Ime mu je tako in tako, ima ženo in tri otroke.« Imate govor, zberete podpise zato, da bi mu podali lestev. Izvlečete ga ven, se fotografirate z njim za časopis in postanete znani kot oseba, ki je rešila življenje! To ni služenje. Služenje je priložnost, da poskrbite za nekoga, da naredite največ, kar se da in ga rešite pred trpljenjem. Svami pravi: »Drug drugemu morate pomagati po najboljših močeh. Če ste telesno močni ali premožni, naredite vse, kar je v vaši moči. Če to odklonite, grešite. Bogoskrunstvo je, če nočete pomagati ali če skrivate svoje sposobnosti, inteligenco ali vire pred tistimi, ki vas kličejo na pomoč.«

Nikar ne recite: »Kaj pa lahko storim, to je pač njegova karma.« Morda je padec v vodnjak res karma tega človeka, ampak obenem je to velika priložnost za vas, da naredite dobro karmo in izbrišete svojo slabo karmo. Izkoristite priložnost, skočite v vodnjak in izvlecite človeka! Vsaka nesreča, nezgoda ali trpljenje, ki jih po naključju srečate, so vaša priložnost, da naredite dobro karmo. Izkoristite jih! Če ne, bodo postali vaša slaba karma in zaradi nje boste trpeli.

Torej, to je karuna, drugi pogoj. Precej zahtevno! Svami ni prišel zato, da bi rekel: »Pridite vsi, prosim vas. Rešil vas bom. Zapijte trikrat Om in to bo dovolj!« Ne. Postavil je precej težko nalogo. Zelo težko je izpolniti že eno samo Svamijevo nalogo.

TRETJI POGOJ

Potem je na vrsti muditha – biti vedno srečen. Nikoli ne dovolite, da bi vas prevzela žalost, ne glede na to, kaj se lahko zgodi, ne glede na bolečino ali razočaranje. Reči morate: »Bog mi je naklonil posebno pozornost. Moj sosed nima nobenih bolečin, jaz pa. To je Božje darilo. Izbral je mene, ker ve, da jaz to lahko prestanem. Zares sem blagoslovljen!« Bodite srečni, karkoli se zgodi – razočaranje, bolečina, smrt najbližjih in najljubših ljudi, kajti v vas je Božje kraljestvo. Zato Svami pravi: »Kaj vam lahko manjka, če imate v sebi mene, največje bogastvo, najmočnejši vir radosti!« Zamašiti ta izvor radosti, zapreti ga in nato izražati žalost in bes pomeni nasprotovati Božjemu kraljestvu! Če je Bog v vas, potem ni razloga, da ne bi bili radostni.

To je tretji pogoj. Spet precej zahtevno! Zato veliko ljudi zbeži od tukaj. Svami je brezkompromisen, se ne pogaja! Ko globoko v srcu, globoko v sebi resnično začutite, da ves ta svet izginja in ugaša in nato rečete: »Asathoma Sadgamaya« (Vodi me od neresnice k resnici), vas bo Svami poklical in vas bo vodil naprej.

ČETRTI POGOJ

Četrti pogoj je upekša, popolna nenavezanost, tako kot je kaplja vode na lotosovem listu nedotaknjena, neprizadeta. Ne smete se zapletati v užitke ali trpljenje, dosežke ali neuspehe. To pomeni upekša. Če si česar koli želite, pomeni, da ste navezani na reč, ki si jo želite. Ko pa dosežete stanje, v katerem niste navezani na katerokoli stvar – boste dosegli Prasanthi.

Svami je rekel, da so to štirje pogoji za stalne prebivalce Prasanthi

Nilayama.

Vsakdo, ki pride sem, si lahko doma ustvari svoj Prasanthi Nilayam tako, da usvoji te štiri pogoje. Svami je rekel: »Naj vaše srce postane Prasanthi Nilayam in živel bom v njem.« Pravi, da je On sam večni prebivalec Prasanthi Nilayama in če bi ga radi imeli v svojih srcih, morajo le-ta postati Prasanthi Nilayam.

»TAKO VAŽNEGA SE DELAŠ!«

Svami velikokrat reče: »Ljubite mojo negotovost.« Pri Svamiju se nikoli ne ve... Tudi jaz ne vem kdaj bo odpotoval. Tega mi nihče ne pove. Da odhaja izvem, ko vidim, kako ljudje tečejo proti mandirju. Vprašam jih: »Kam se vam mudi?« Oni pa: »Svami odhaja.« Potem se tudi jaz spustim v dir. Ko je Svami tukaj (v Prasanthi Nilayamu), nihče ne ve kdaj bo odšel. Ko pa odide, nihče ne ve kdaj se bo vrnil... Drugi guruji ali učitelji ne bodo svojih slednikov držali v negotovosti, saj jih nočejo razočarati ali izgubiti. Izgubljena ovca predstavlja izgubo za pastirja, pastir pa si želi obdržati vse ovce. Toda Svami je nad tem.

V eni izmed svojih pesmi pravi: »Če ste navdušeni in ponosni, ker sem vam dovolil, da se mi približate in ste z mano, se vam nemudoma obeta možnost, da vas odrinem stran! Če bom izvedel, da se bahate, ker sem vas spustil k sebi in vas zaradi tega drugi občudujejo, vas bom odrinil stran od sebe.«

V Indiji imamo običaj, da se (v znak spoštovanja) dotaknemo stopal starejših oseb zgolj zato, ker že tako dolgo živijo! Ker sem star, se nekateri dotaknejo tudi mojih stopal. Svami me opozarja: »Hej! Ošaben si, tako važnega se delaš!« Jaz pa mu odgovorim: »Ne,

Svami.« Nato mi reče: »Sprejemaš namaskarje. Pustiš, da se ti ljudje dotikajo stopal.« Jaz pa odgovorim: »Svami, povsem slučajno sem se rodil pred njimi! Pa še kot učitelj sem delal 32 let in moji učenci se me dobro spomnijo. Zato se spoštljivo dotaknejo mojih stopal, kadar me srečajo. Ne morem pomagati.« Nato Svami pravi: »Ampak ti to odobravaš brez zadržkov, kot da je to nekaj, kar ti pripada! Ko se ti približajo se nič ne braniš, kar prepustiš jim svoja stopala. V tem trenutku se pojavi ošabnost.« Dodal je še: »Poslušaj! Ne dovoli, da se v tebi razvije ošabnost. Ne spusti jo vase. Upri se. Ne hodi naokrog, da bi zbiral namaskarje.«

Težko je določiti, koliko se Svamiju lahko približate. On je kot ogenj. Če ste preblizu, vas opeče. Če ste pa predaleč vas zebe. Če izkoriščamo njegovo bližino, če jo jemljemo samoumevno, če menimo, da smo zelo učeni in da je njegova slava odvisna od nas, nas bo on zaradi takšne ošabnosti nagnal! To se je nekoč zgodilo meni.

Ko je bil Svami v Whitefieldu, je tajnik državnega guvernerja prinesel sporočilo zanj. Na mojo nesrečo je zagledal mene in rekel: »Me veseli, da ste tukaj, gospod Kasturi. Rad bi prišel do Svamija, a mi ne uspe. Jutri je namreč guvernerjev rojstni dan in on si želi, da bi zjutraj prišel k Svamiju in se mu poklonil. Prosim vas, če lahko izveste od Svamija kdaj lahko pride.« V meni je začela rasti samovšečnost. »Oho! Guvernerjev tajnik me vidi kot Svamijevega tajnika!« Privolil sem in mu naročil, naj me počaka. Vstopil sem v hišo in počakal, da je Svami ostal sam. Kajti, če bi se razjezil name, tega ne sme nihče videti! Uspelo mi ga je ujeti samega in rekel sem: »Svami! Guvernerjev tajnik...« in tako naprej. Svami se

je razjezil. Rekel mi je: »Kdo ti je dovolil, da se bahaš naokrog? Ti bom že pokazal! Zakaj si sprejel njegovo prošnjo? Ta človek ti je naročil, »da izveš od Svamija!« Ali je to nekaj, kar je treba izvedeti? Za svoj rojstni dan bi rad prišel sem in jaz se moram pripraviti, da ga sprejemem? Povej mu, da je glavni vhod odprt od šestih zjutraj do osmih zvečer. Guvernerjev obisk ni omembe vreden. Tvoje sporočilo tudi ni prav nič pomembno. Dobil si moj odgovor, zdaj pa pojdi nazaj in mu povej. Kakšna neumnost!«

Pa sem dobil, kar sem iskal. Torej, ne zlorablajte njegove bližine in ne bodite samovšečni! Ne mislite, da ste boljši od ostalih, ki nimajo takšne priložnosti, da bi bili v njegovi bližini. Ne bi smeli iskati razloga zakaj vas je blagoslovil s svojo bližino. Tudi najmanjši val samovšečnosti v vaših mislih je neduhoven, ker je Svami duhovni voditelj. Z vsakim svojim dejanjem, gibom in besedo pospeši naš duhovni razvoj, razsvetli našo zavest in jo povzdigne na višjo raven.

Do tistih, ki pridejo prvič je zelo ljubeč. Pravi: »Vedno sem bil z vami. Vem vse o vas.« In odgovori z »da, da, da« vsemu, kar mu rečete in vas ljubkuje kot mati svojega otroka. Ko pa pridete drugič ali tretjič, ni več te ljubeznivosti! Takrat si rečete: »O, ta Svami me z veseljem spravi v jok. Najprej me lepo dočaka, potem pa ga ne zanimam več, kot da sem steber ali drevo.« Toda ne bo dovolil, da odidete, ker pravi: »Potem vas bom spravil v smeh, da se boste držali za trebuh!« Veseli boste, ker vas je nagovoril in vam rekel: »Zelo dobro, zelo dobro, to si dobro naredil in vem kakšne težave si moral prestati zaradi tega.« Potem pa se vam bo smejal in vas grajal dokler vas ne mine vse veselje! Kadar obiščem neko mesto

in govorim ljudem, se zgodi, da mi ob vrnitvi reče: »Kakšen govor pa je bil to? Dobil sem veliko pisem, v katerih me prosijo, naj Kasturija ne pošiljam nikoli več!« Ko si želim iti na kakšno srečanje in ga prosim za dovoljenje, mi odgovori: »Ne! Ne! Ti bi tako rad šel, oni pa bi tako radi videli, da te ne bi bilo!« Prebadanje mojega ega – to je njegova najljubša zabava!

NUJNO MORATE PREVZETI ODGOVORNOST ZASE

Ko slišite njegove besede: »Zakaj vas je strah, če sem jaz tukaj?« se počutite skrajno samozavestno in postanete skrajno neprevidni! Nekdo vas opozori: »Ne hodi tja.« Ampak vi vseeno greste in rečete: »Svami je z mano, zakaj bi se bal?« Govorim o tisti samozavesti, ko zanemarjate osnovno načelo previdnosti. Svami je prisoten v tej sobi, v tisti sobi, v mojem žepu, v mojem prstanu, v moji uri, je vseprisoten in zato previdnost zame ne velja! Imam Svamijevo sliko v svojem avtu, torej, zakaj bi bil pazljiv? Zagledate se v sliko, vozite vse hitreje dokler se ne ponesrečite. Iz tega razloga je Svami dejal: »Ne bodite pretirano samozavestni in neumni zato, ker sem vam rekel, da se vam ni treba ničesar bati. Če ne upoštevate mojih napotkov, vas bo doletela nesreča in ko se boste vrnili sem, se ne bom pogovarjal z vami. Ne bom se zmenil za vas. Hodil bom po obvozu vse dokler cesta ne bo popravljena. Ko pa boste spoznali svoje napake in se poboljšali, vas bom poklical in se znova pogovarjal z vami.«

-N.Kasturi

Odlomek iz knjige God in Action

SATHYASAI KONFERENCA V RIMU 2004

Pripravil Mark Tim Atlanty

V Rimu je 17. in 18. aprila potekala konferenca četrte cone Svetovne Sathya Sai organizacije. Sathya Sai Baba je pobudnik pripravljanih konferenc vseh petih con, ki sestavljajo svetovno Sai organizacijo. Namen teh srečanj je izoblikovati program za osmo svetovno konferenco, ki bo novembra 2005 v Prasanthi Nilayamu. Čast za pripravo tako zahtevnega projekta je pripadla italijanski Sai organizaciji. Kraj srečanja je izbral sam Sai Baba in sicer večno mesto Rim, ki je trdnjava krščanstva. Pred enaindvajsetimi leti, leta 1983, je bila v Rimu, celo v istem hotelu, prva tovrstna Sathya Sai konferenca. Kakšna božanska igra!

Zbralo se nas je okoli 1100 slednikov iz 27 držav, največ seveda iz Italije (600), zatem iz Hrvaške (170), Španije (120), Nemčije (70), Francije, Švice, Rusije, Švedske, Belgije, Luksemburga, Litve, Slovenije (9), Estonije, Madžarske, Avstrije, Danske, Nizozemske, Finske, Bosne in Hercegovine, Makedonije, Grčije, Srbije in Črne gore, Romunije, Bolgarije, Poljske, Češke in Gruzije.

Ko smo prispeli v hotel, na prizorišče konference, je bil prostor prežet z navzočnostjo in ljubeznijo Sathya Sai Babe. Bilo je, kot bi prispeli v Prasanthi Nilayam. Vsi smo se poznali med seboj in vsak med nami je zlahka čutil Njegovo vseprisotnost, pravzaprav bi lahko rekel, da smo zlahka prepoznali Njega drug v drugem.

Program konference je bil razdeljen na dva dela in sicer na:

- interni del (za potrebe Sai organizacije) in
- javni del (namenjen javnosti).

Vsi udeleženci smo nosili evropske trakove z izpisanimi imeni držav in tako ugotavljali, od kod vse smo prišli v Rim. Organizatorji so imeli nemalo dela, vendar je vse potekalo gladko, spontano in v duhu ljubezni. Tema konference je bila:

ENOST – UNITY
ČISTOST – PURITY
BOŽANSKOST – DIVINITY.

Uvodni govor je imel predsednik Sai Organizacije Italije, Marco Pesce. V svojem pozdravnem govoru je uporabil Sai Babovo pismo, ki ga je Baba namenil udeležencem prve Sai konference v Rimu leta 1983, in je bil zelo primeren in navdihujoč

tudi za letošnje srečanje.

Prvi govornik na konferenci je bil centralni koordinator četrte cone, Thorbjorn Meyer. Kratko je predstavil potek in namen konference ter omenil pomembnost vzgoje in udejanjanja medsebojne ljubezni, prijateljstva z Bogom in končne predaje Bogu. Ena misel, ena beseda, ena vizija, en cilj - to je izpostavil kot pomemben del za vsakega izmed nas. Zaključil je z besedami: »Bolj in bolj je treba razvijati ljubezen in jo preoblikovati v modrost.«

Zatem je najavil glavnega govornika na konferenci, Michaela Goldsteina, predsednika mednarodne Sathya Sai Organizacije in ga prosil za nagovor udeležencem.

Goldstein je imel zelo navdihnjen govor. Povzemam del njegovega govora. Rekel je:

»Ni večjega dosežka, kot je nesebična ljubezen. Zato ni v našem življenju nič pomembnejše kot to, da zjutraj, ko se zbudimo, začnemo dan z izrekom JAZ SEM JAZ.«

Zatem je povabil na oder Pietra Mareno, ki je dolga leta koordinator za južno Evropo. Zahvalil se mu je v imenu organizacije za njegovo dolgoletno vdano delo in ob tem dejal:

»Nihče od nas si ne zasluži hvale, ker Bog opravlja vse delo. Bodi tiho, delaj in ubogaj. Bodi potrpežljiv in ne misli, da si naredil nekaj pomembnega. Delo morate opraviti tako, da lahko vedno pogledate Svamiju naravnost v oči. Potem ste opravili dobro delo. In človek pred nami dolga leta opravlja delo na tak način«, je rekel g. Goldstein, ter pokazal na g. Mareno. Nato je nadaljeval:
»Svamijevo zdravstveno stanje izredno napreduje. Samostojno prehodi že daljše razdalje.

pogled na Rim iz katedrale Sv. Petra

Dr. M. Goldstein

udeleženci iz Slovenije

Kaj smo se naučili iz te izkušnje? Vse se stopnjuje ter povečuje. In to se pričakuje tudi od vas. Ne obremenjujmo se z Njegovim zdravjem, vendar opazujmo kaj se poleg tega dogaja. On ni snovno telo in to nam kaže na dramatičen način. Pravi: »Stopite en korak proti meni in jaz bom stopil deset korakov proti vam.« Vendar moramo mi prehoditi 100 ali 1000 stopnic do duhovnosti, 1000 stopnic do ljubezni. Notranje sovražnike je treba nadomestiti z človeškimi vrednotami.

V enem od zadnjih govorov je Baba dejal: »Čas beži, toda v vas ni bistvene spremembe.« Kaj to pomeni? To pomeni, da ne razvijamo dovolj ljubezni. Njegovo trpljenje naj bi nas navdihnili za nesebično delo in zmanjševanje navezanosti na telo. Vsakdo je premikajoči se Bog; če ne bi bilo tako, nas danes ne bi bilo tukaj. To je potrebno spoznati in pomagati sočloveku. Videti Saija tako zunaj kot znotraj. On je tu kot avatar naše dobe zato, da spoznamo svojo božanskost. Pomembno je, da namenimo svoj čas in energijo ljudem, potrebnim pomoči, tistim, ki so zašli na stranpot.

Sai je bit vsakega Sai centra kjerkoli, ker je vsepovsod, ker je vseprisotni Bog. Duh je neomejen... Sai center je svet prostor, duhovni prostor. Sledniki hodijo v Sai center v želji spoznati svojo božanskost. Mobilizirati moramo vso svojo energijo, o kateri nas uči Svami že toliko časa. Pozabiti je potrebno na »jaz« in »moje«, na navezanosti in želje. Spoznati moramo, da smo Bog, se osvoboditi ega, ki predstavlja omejitev. Zelo hvaležni smo lahko, da je Svami dal zelo jasna navodila za delo prekomorske Sai Organizacije. Spodbujajmo, pomagajmo in ljubimo drug drugega – to je bit organizacije! To dosežemo z dobro družbo, kot

je omenil g. Meyer, z ljubeznijo, ki premaga ego in želje.

Narava človečnosti je pomagati sočloveku in to je naše delo, to je naše poslanstvo.

Kaj je Sai organizacija? Je duhovno gibanje, ki ga vodi Sai Baba. Sai organizacija je naš dom, zato ga ohranjamo čistega in svetega! V Sai organizaciji ni pogajanj, saj je duhovna organizacija. Je orodje Njegove ljubezni, dostopno vsakomur.

Kaj je namen Sai organizacije? Namen ni v tem koliko šol smo zgradili, koliko lačnih nahranili, koliko smo pomagali. Namen je, da navdahnemo drug drugega in z udejanjanjem vrednot širimo energijo ljubezni v svet.«

(Naslednji del govora je Goldstein posvetil vodjem Sai centrov):

»Z nesebično ljubeznijo in vero lahko dosežemo samospoznanje že v tem življenju. To pomeni, da smo poglobili vero, sprejeli duhovni način življenja, postali samozavestni in polni ljubezni. Vsi smo prostovoljci. Služimo Njemu in če mu ne služimo, mu škodujemo. Ni druge možnosti. Ne moreš služiti dvema gospodarjema. Osredotočenost je pomembna. Zato imamo sveto dolžnost in namen v organizaciji doseči:

- nesebičnost – najprej (če smo sebični, smo navezani in pri navezanosti ni duhovne perspektive),
- predanost – najpomembnejša (če ni predanosti, ni odločenosti in zaradi tega ni vztrajnosti),
- samozavest.

Po Goldsteinovem govoru se je konferenca nadaljevala s tremi delavnicami. Razdelili smo se v tri skupine, ki naj bi poiskale odgovor na naslednja vprašanja: Kako

naši programi v Sai organizaciji prispevajo k doseganju:

- a) ENOSTI
- b) ČISTOSTI
- c) BOŽANSKOSTI

Prva skupina se je ukvarjala s področjem izobraževanja; druga skupina se je ukvarjala s področjem predanosti; in tretja skupina (v kateri je bila tudi Slovenija) s področjem služenja. Znotraj posamezne skupine smo se razdelili v podskupine, ki jim je bilo predhodno postavljeno vprašanje. Odgovore posameznih skupin so potem od nas pobrali zadolženi in jih izročili vodji posamezne skupine, ki je zbral vsa mnenja, jih zapisal ter predstavil na popoldanskem srečanju.

Področje izobraževanja je predstavila Petra Von Kalinowski. Povedala je, da - je izobraževanje namenjeno oblikovanju značaja otrok v običajnih šolah.

- Modrost prihaja od znotraj in če jo hočemo najti, moramo živeti v sedanjem trenutku.
- V nas je čista ljubezen, ki nas vodi k temu izviru.
- Človeške vrednote so skrite v vsakem človeškem bitju. Treba jih je odkriti, zatem uporabiti in spoznati kdo smo.

Skupina je ugotovila, da je vedno treba slediti Bogu in mu biti hvaležen za vse, kar dela skozi nas. Zato imamo organizacijo, da odkrijemo lastno božanskost... Enost misli, besed in dejanj vodi k čistosti.

Goldstein je podal svoj komentar: »Kaj pomeni Educare? Pomeni potegniti ven tisto, kar je znotraj; pomeni samorealizacijo, ko lahko rečeš Jaz sem Jaz, ko živiš človeške vrednote in ko so vrednote tvoje zaščitni znak. Samopoizvedovanje

je pomembno na duhovni poti. Spoznaj se!»

Področje Duhovnosti je predstavil Steen Piculell. Predstavil je devet vidikov predanosti kot osnovo in posebej izpostavil naslednje:

- opazovanje Saija,
- razumevanje Njegovih besed,
- petje svetih pesmi,
- potovanje od »jaz sem« do »jaz sem jaz«.

Pomembno je posvetiti delo in vse dejavnosti Svamiju. Resnica je znotraj. Pozabi na dvojnost, usmeri pozornost na Boga in se zavedaj, da si ti Bog sam. Udejanjaj ljubezen! Predanost bo popolna, ko se predaš Božji volji...

Področje Služenja je predstavil Marco Pesce. Podskupine so pripravile naslednje:

- nesebično služimo takrat, kadar srce govori srcu, kadar Bog daje Bogu;
- nesebično služenje je življenje samo,
- je dejavnost prežeta z ljubeznijo,
- je transformacija posameznika.

Služenje je potrebno opravljati brez pričakovanja. Vse izvira iz Boga in to se kaže v služenju Bogu v družbi. Čistost dosežemo z enostjo misli, besed in dejanj ter z Babovim programom Strop nad željami.

Goldsteinov komentar: »Nesebično služenje izraža nesebično ljubezen. Svami pravi: Poskrbeti morate za vsa živa bitja.«

Nedelja je bila namenjena javnosti. Srečanje se je pričelo ob 10. uri. Dvorana je bila nabito polna. Navzočih je bilo okoli 1700 ljudi.

Badjani pred pričetkom

Zbrane je pozdravil predsednik italijanske Sai Organizacije Marco Pesce in najavil prvega govornika, Michaela Golsteina. Predstavil bom povzetek njegovega govora:

»Vsi smo duhovni iskalci. 'Kdo sem Jaz?' To je pomembno vprašanje. Resnica je, da smo vseprisotni in božanski. To je naša resničnost. Iluzija je, da smo nekaj omejenega. Smo božanski, smo čista božanska zavest. Ker smo čista božanska zavest, ki je ljubezen, moramo služiti drug drugemu. Sai pravi, da je vera kot čista voda. Nesebični smo takrat, kadar med nami in Bogom ni razlike. Udejanjati duhovnost pomeni živeti božanska načela. Načela so nam znana: Resnica, Pravilno delovanje, Mir, Ljubezen in Nenasilje. Namen človeškega življenja je potovanje od človeškega k duhovnemu.

Naša dolžnost je, da pomagamo drug drugemu in s predanostjo vstopimo v svojo resničnost.

Sai Baba je zgradil šole in univerze, kjer vsi delajo brez pričakovanja povračila ter tako oblikujejo značaj študentov. In tisti študentje so resnično plemeniti. Zatem je zgradil bolnišnice, kjer so v oskrbi pacienti, kot tudi njihovi

družinski člani in sicer brezplačno. Za vse je poskrbljeno. Zdravniki opravljajo svoje delo z ljubeznijo in predanostjo. So visoko strokovno usposobljeni in duhovno plemeniti. Sai Baba je izpeljal tudi projekt izgradnje vodovodnega omrežja, s katerim je priskrbel pitno vodo milijonu ljudi. Brezplačno. Sai organizacija se je razširila v 150 držav sveta.

Sai Baba pravi: »Jaz nisem vaš učitelj, vaš učitelj je vaša vest.« Sai organizacija ni sekta, ni religiozna organizacija. Obstaja samo ena religija, religija ljubezni.

Razmislite o naravi Sathya Sai Babe. Dvignimo se na raven Božanskosti.«

S temi besedami je g. Goldstein zaključil svoj govor in prejel močan aplavz, tako da je moral navdušene obiskovalce umiriti s kratko misljo.

Prav za konec je bil pripravljen kratek 15minutni film o Sai Babovem delu. Zelo lep, iskren in globok film, ki se dotakne srca. Tako kot Njegovo življenje. Film bo na voljo v knjižnici Sai centra.

OM SAI RAM

SLOVENSKI VRT V PRASANTI NILAYAMU

Pripravila: *Barbra Ali Atlanty*

Oktobra leta 1999 sva odšla z možem Markom v Puttaparthi. Moj namen je bil, da ostanem pri Babi šest mesecev, Mark pa naj bi ostal le mesec dni. V tistem času si v ašramu lahko bival samo en mesec. Imela sem veliko željo, da bi lahko tam ostala ves čas svojega bivanja. Že doma sem prosila Babo, da mi to željo uresniči. Razmišljala sem, kakšno delo bi lahko opravljala, da mi bodo dovolili ostati v ašramu in da mi bo »pisano na kožo«.

Po dveh tednih bivanja sem šla mimo severnoindijske kantine. Pred njo je bil prekrasen vrt, ki ga je uredil in za njega skrbel Avstrelac Bradley. Ravnokar ga je zalival. Ustavila sem se in se začela pogovarjati z njim. Vprašala sem ga, če potrebuje pomoč. Z veseljem je sprejel mojo ponudbo in mi predlagal naj se oglasim naslednji dan po petju duhovnih pesmi. Ko sem odhajala sem bila presenečena nad seboj, da sem prosila za delo, na katerega pred tem še pomislila nisem. Toda ugotovila sem, da imam to delo neskončno rada in da mi je »pisano na kožo«. Ko sem prišla v sobo, sem povedala Marku o moji dopoldanski zaposlitvi. Bil je zelo navdušen in se odločil, da se mi pridruži. Po tednu dni najinega uvajanja in dela v vrtu, nama je Bradley sporočil, da se z ženo vračata v Avstralijo in naju prosil, če bi hotela skrbeti za vrt. Z veseljem sva sprejela ponudbo, kljub temu, da je Mark čez teden dni nameraval oditi v Slovenijo.

Dogajale so se "čudne stvari". Bolj sva govorila, da Mark odhaja čez

teden dni domov, bolj so ljudje govorili, da bo Mark delal na vrtu. Vedela sva, da je to Svamijevo maslo. Nekaj dni pred vrnitvijo je Mark prestavil svoj datum odhoda v Slovenijo. Res je, da je zaradi tega

izgubil službo, toda če ga vprašate, je bila to ena najboljših odločitev v njegovem življenju. V ašramu sva ostala šest mesecev. Postala sva uradna vrtnarja.

Po šestih mesecih sva odšla in pustila najin prelepi vrt v oskrbi Indijca z imenom Potena. Potena je delal v kuhinji, nekaj svojega delovnega časa pa je posvetil tudi vrtu. Od leta 2000 sva z Markom še trikrat krajši čas delala na vrtu. Vrt, ki je bil včasih ponos ašrama, postaja iz leta v leto bolj zanemarjen. Januarja letos so postavili okrog vrta visoko ograjo, da ga ne bi ljudje ob velikih praznikih uničevali, kar se mi zdi neznanska škoda.

Letos sta me v Puttapartiju dva Slovenca prosila, če lahko delata na vrtu. Zaradi pravil v ašramu je moškimi težko najti prostovoljno

delo. Zato se mi je porodila zamisel. Ali ne bi bilo lepo, če bi Slovenci, ki smo pridni, delovni, imamo smisel za zemljo in rože, prevzeli v oskrbo vrt pred severnoindijsko kantino? Čez celo leto prihajamo v ašram. Veliko nas je, ki imamo veselje do vrtnarjenja. Če bi vsak od nas vsaj nekaj dni v tednu delal na vrtu po dve uri dopoldne, bi vrt počasi zopet dobil staro, urejeno podobo.

O tem sem se pogovorila z gospodom Kundro, ki s svojo ženo vodi severnoindijsko kantino. Zamisel se mu je zdelo zelo dobra. Dogovorila sva se, da bo morala imeti oseba, ki bo hotela delati na vrtu priporočilno pismo Sai centra.

Tako Slovenci, izkoristimo možnost služenja pri Šri Sathya Sai Babi! Dobili smo enkratno priložnost, da imamo svoj vrt v ašramu avatarja Sathya Sai Babe. Vsi tisti, ki se želite udeležiti tega služenja, mi pišite na spodnji naslov ali pridite v Sai center ob četrtek ob 18.15uri.

Barbra
telefon: 1-256-44-22
e-mail: barbraatlanty@yahoo.com

ZAKAJ NE SPOZNAMO, DA JE BOG POVSOD?

Anil Kumar, profesor botanike na Sathya Saijevi univerzi in prevajalec Babovih javnih govorov, je že dobro znan gost v Sai glasniku. Tokrat vam predstavljamo odlomek iz njegovega nedeljskega predavanja v Prasanthi Nilayamu ter odlomek iz prve knjige njegovih pogovorov s Sai Babo, pod imenom Satyopnishad.

Nek mladenič, podiplomski študent, je postavil naslednje vprašanje: "Zakaj ne spoznamo, da je Bog povsod? Zakaj Ga ne doživimo? Če je res to, kar praviš, kako to, da ne spoznamo te resnice?"

Bhagavan je odgovoril, rekoč: "Poglej. To je papir. Če nanj gledaš kot na papir, ga boš uporabljal za to, čemur je namenjen. Meniš, da je to zgolj papir, material. Toda, če misliš, da je ta papir Bog, boš spoštljiv in časteč. Torej, tvoje čaščenje ali spoštovanje temelji na tvojih mislih. Če na posvetne predmete gledaš kot na materialne predmete, ki so neživi, ustvarjeni, inertni, pasivni in brez življenja, boš imel zgolj materialno stališče. Imel boš le objektivno, fizično stališče. Če pa meniš, da je vse Bog, boš doživel duhovno prebujenje in si pridobil duhovne izkušnje ter duhovno zavest. Torej, tvoj pristop

in tvoje misli so najpomembnejše." Preden smo prišli k Svamiju, smo poslušali številne ljudi in prebrali številne knjige, toda naleteli smo le na opisovanje in pripovedovanje. Svetovni učitelj Bhagavan Šri Sathya Sai Baba nam skozi globoke besede podaja bisere. On, ki je sam biser, podaja bisere modrosti. Ne bi smeli zamuditi te čudovite priložnosti. Poslušanje Njegovih govorov je izobraževanje. Doživljanje tega, kar govori, je blagoslov. Videti Ga je kot opravljanje diplomskega izpita, udejanjanje Njegovih besed pa je osvoboditev.

Ta blagoslov ni dan vsakomur. Bhagavan pravi: "Nihče ne more biti tukaj, če Jaz tega ne želim. Nihče se ne more priključiti Mojemu delu in Mojemu poslanstvu, če Jaz tega ne želim. Nihče ne more sodelovati v različnih krilih organizacije kjerkoli po svetu, če Jaz tega ne želim."

Prijatelji! Izjemno srečni smo, da smo lahko tukaj. Tukaj nismo zgolj zaradi naše želje, da bi bili tukaj. Tukaj smo, ker nas je On izbral, da smo tukaj. Bhagavan nas je izbral, da smo tukaj.

Zdaj bi spregovoril o pomembni Bhagavanovi izjavi. Bodite zelo pozorni, prijatelji. On pravi: "Vsa duhovna vadba, vse duhovne poti, prizadevanja, naj so to duhovne pesmi, meditacija, branje svetih

spisov, obredi ali romanja, imajo le en namen. Katerikoli obred ali duhovna disciplina, ki jo udejanjate, je namenjena le nečemu - da opustite navezanost na telo.« Če duhovno vadbo izvajamo z navezanostjo na telo, je kakršnakoli duhovna dejavnost zgolj tratenje časa.

Človek mora opustiti navezanost na telo. Svami je to povedal z naslednjimi besedami: "Navezani ste na telo. Ko to navezanost zmanjšate, jo bo nadomestila navezanost na atmo ali Jaz. Doživeli boste uresničitev. Dosegli boste osvoboditev. Vse vrste duhovne vadbe so usmerjene k temu cilju."

PROCES ČAŠČENJA

Prijatelji! Bhagavan je izrekel te čudovite misli. Ko gledate Svamijevo sliko in mislite, da častite zgolj njo, izvajate le čaščenje slike. Če si to sliko predstavljate v svojem srcu, jo ponotranjite. Takrat je slika v vas. Vi ste slika in slika je vaš plemeniti Jaz. Takrat ostane le Eden. To je proces čaščenja.

Toda, tega ne storimo. Kdo bo gledal sliko in cenil moje čaščenje, če se slika spoji z menoj? Veste, vsakdo bi moral misliti, da sem doktor predanosti, z diplomo iz predanosti. Nočem, da bi me ljudje prezrli.

Naš način čaščenja bi moral biti

povsem drugačen, v skladu s tem, kar je dejal Bhagavan. Jaz ne častim slike zaradi slike same. Sliko pred menoj si predstavljam znotraj sebe, v svojem srcu. V tem procesu ohranjanja slike v mojem srcu se "jaz" izgubim; ne obstajam več. "Jaz" in slika v meni postaneta eno. To je cilj in namen čaščenja. Bhagavanova izjava je res čudovita; dejal je: "Vse temelji na vaših mislih."

KJE JE SVAMI?

Nekateri ljudje sprašujejo: "Kje je Svami?" Spominjam se časa, ki sem ga preživel v Bangaloreju. Tam sem bil šest let ravnatelj Svamijevega kolidža. Namestnik nadzornika se je imenoval Balakrishna; delal je v študentskem domu.

Kadar se je Svami odpravil v Bangalore, smo prejeli številne telefonske klice. "Kje je Svami?" Ljudje so hoteli načrtovati potovanje, zato so nas poklicali, da bi izvedeli kje je. Če je bil Svami v Bangaloreju, so se odpravili tja. Če pa so ugotovili, da Ga tam ni, so odšli v Puttaparthi. Od časa do časa nas je poklical nek človek in spraševal: "Kje je Svami?" Balakrishna je ponavadi odgovoril: "On je povsod."

"Ne, gospod. Vem, da je povsod. Toda kje je fizično?"... (smeh)

On je povsod. Svami je dal primer o sebi. Recimo, da na vprašanje "Kje je Svami," odgovorite, "Je v Puttaparthiju." Kaj to pomeni? To pomeni, da je vaš um odšel v Puttaparthi in misli, da je Svami tam. Toda to ni pravilen odgovor. Svami je dejal, da se pravilen odgovor na to vprašanje glasi: "Tukaj, tam, povsod, obstaja le Eden - Sai Baba." To je dejal Bhagavan. Zato bi morali na vprašanje "Kje je Sai Baba?" odgovoriti s temi besedami.

(Sledi odlomek iz Kumarjevega pogovora s Sai Babo.)

Anil Kumar: "Svami, res je žalostno, da v našem načinu življenja ni očitnih sprememb, čeprav smo tukaj in že leta poslušamo tvoje božanske govore. Ne vemo vzroka za to. Pokaži nam pot."

Sathya Sai Baba: "Edini vzrok je pomanjkljivo udejanjanje. Če zmanjka elektrike in je povsod temno, ali je moč razpršiti temo zgolj z izgovarjanjem besede "luč", ob tem pa luči ne prižgemo? Lakote stradajočega ni moč potešiti zgolj z branjem jedilnika, na katerem so najokusnejše jedi. Stradajoči mora zaužiti nekaj jedi, da bi potešil svojo lakoto, kajne? Ali je bolnega moč ozdraviti zgolj s poslušanjem formul in sestavin zdravila, pri tem pa ne zaužije samega zdravila? Ali je trpljenje reveža moč ublažiti z znanjem o ekonomiji in knjigovodstvu? Ali si osvoboditev lahko pridobite z branjem knjig, brez udejanjanja kateregakoli navodila, ki ste ga našli v njih? Namesto, da nekaj govorite in tega ne udejanjate, raje udejanjajte in ne govorite ničesar. Vedno znova vam pravim, da bodo leta poslušanja govorov imela malo učinka, če ne boste pričeli udejanjati tega, kar govorite.

Poglejmo naslednji primer. Recimo, da imate s seboj škatlico polno vžigalic in želite prižgati svetilko. Če hočete prižgati vžigalico, morate odpreti škatlico, vzeti vžigalico in jo povleči ob strani škatlice. Kaj pomeni, če vžigalice ne morete prižgati, čeprav ste jo znova in znova potegnili ob škatlico? Nato odkrijete vzrok - škatlica je mokra. Vžigalice ne morete prižgati, če jo potegnete ob rob škatlice. Kaj storiti? Škatlico morate nekaj časa sušiti na soncu.

Podobno ste tudi sami potopljeni v vodo posvetnih želja in navezanosti. Zato ne morete prižgati svetilke modrosti. Svoj um, z vsemi njegovimi neskončnimi željami in mislimi o posvetnem udobju, posušite na sončni svetlobi odrekanja. Le takrat boste lahko prižgali svetilko modrosti. Če bistva enega samega govora ne prenesete v svoje vsakdanje življenje, ne boste mogli doseči pričakovanih rezultatov, čeprav tukaj dolgo časa poslušate številne govore.

Anil Kumar: "Svami, naše izkušnje kažejo na to, da smo vsi dobri, predani, disciplinirani in vestni le nekaj časa, še posebej, kadar smo v Tvoji bližini. Zakaj se spremenimo, ko smo nekje drugje? Kaj se zgodi z vsem, česar smo se naučili tukaj? Zakaj izgubimo svete lastnosti kot so iskrenost, predanost in odločnost, ko nismo tukaj (v Tvoji bližini)? Oprosti nam naše napake in nam povej razloge za naš padec."

Sathya Sai Baba: "To je napačna trditev. Vse plemenite lastnosti, kot so iskrenost, predanost, disciplina in odločnost, ki naj bi jih imeli, ko ste tukaj, niso resnične in naravne. So zlagane. So kot plastične cvetlice, ki ne dišijo in ne morejo pritegniti čebel. Vse je le vaše razkazovanje, vaše ukane. Boga nikoli ne očarate s temi umetnimi, začasnimi in zunanji značilnostmi. Bog gleda v vaše srce in notranjo naravo.

Praviš, da vas okoliščine spremenijo. Če bi bile plemenite lastnosti resnično v vas, se ne bi spremenili zaradi spremenjenih okoliščin. Na vas ne bi nikoli vplivala katerakoli sprememba v okolju. Po pravici povedano ste krivi sami, saj nimate močne vere in prepričanja. Pravzaprav ležijo semena pod zemljo in čakajo, da bodo vzkli v

primernem trenutku. Okolje nima nog, rok in življenja, da bi se gibalo kot vi.

Zdaj ste v Kodaikanalu. Dobro ste odeti v puloverje, šale, odeje in ostala volnena oblačila, ki vas grejejo v tem hladnem kraju. Kdo je kriv, če s seboj ne vzamete toplih oblačil? Koga bi takrat krivili? Podobno se tudi vi zavedate, kako izzivalno in polno skušnjav je življenje v današnjem svetu. Vaša dolžnost je, da s seboj nosite odejo dolžnosti, ogrinjalo predanosti in da ste oblečeni v pullover discipline, kadar ste izpostavljeni močnim mrzlim vetrovom zanemarjanja dolžnosti, neposlušnosti božjim zapovedim in muhavosti ega ter dvomom. Če nosite topla volnena oblačila, mrzlo podnebje ne vpliva na vas. Morate se zaščititi! Nesmiselno je obtoževati okolje. Če so dobre misli in primerno obnašanje v vaši naravi, boste ostali nespremenjeni, ne glede na to, kakšna je vaša okolica.

Anil Kumar: »*Svami, na eni strani imamo najbolj neprecenljivo duhovnost, na drugi pa imamo tudi prijatelje in sorodnike, ki odvrtačajo našo pozornost in jo usmerjajo k svetu. Nedvomno je naša krivda, da upoštevamo njihove besede. Kljub temu se soočamo z nasprotjem. Kaj naj storimo?*«

Sathya Sai Baba: »Danes nima nihče resničnih prijateljev. Kdo so prijatelji sedanjega časa in kakšni so? Navsezadnje traja vaše prijateljstvo dve ali tri leta, dokler tukaj ne dokončate študija in dokler ne zapustite študentskega doma. Kasneje se ločite in odidete vsak v svojo smer. Dokler imate v žepu denar in očeta na dobrem položaju, vsi prihajajo k vam in govorijo: "Pozdravljen". Toda v trenutku, ko se vaš žep izprazni,

oče pa se upokoji, ne boste imeli nikogar, ki bi vam rekel vsaj »Nasvidenje«. Ali lahko kogarkoli imenujete za svojega prijatelja? Prijateljstvo se v sanskrtu imenuje maitri in se izgovori my-three (maj-tri). Beseda three predstavlja skladnost misli, besed in dejanj. Ali obstajajo prijatelji, ki bi bili tako čisti? Ni jih. Kdo je potemtakem vaš resnični prijatelj? Bog je vaš resnični prijatelj. Bog je vaš edini prijatelj, saj je vedno z vami in v vas. Ne mislite, da je kdorkoli drug vaš prijatelj. Z ljudmi in s svojo družbo morate biti izjemno previdni. Pregovor pravi: »Povej mi, kdo so tvoji prijatelji in povem ti, kdo si.« Torej, vaš prijatelj ne more biti kar vsakdo.

Kdo so vaši sorodniki? V kakšnem sorodstvu ste bili, preden ste se rodili? Sorodniki prihajajo in odhajajo kot minljivi oblaki. Mar ni tako? Sorodniki pridejo do vhodnih vrat, ko človek umre. Družinski člani spremijo njegovo truplo do krematorija. Nihče pa ne sledi odhajajoči duši. Samo Bog je z vami vse življenje in celo po smrti. Torej, Bog je vaš resnični prijatelj in edini sorodnik. Na te posvetne ljudi ne bi smeli gledati kot na prijatelje in sorodnike.

Vaše življenje je prekratko. Toda Bog je zavest in bivanje. Bog je z vami, preden se rodite, v času življenja in po smrti. On je večna resnica. Zato Mu sledite, oprimate se Ga s svojo desno (right) roko, saj je to pravilno dejanje (right thing). Svet primite s svojo levo (left) roko, saj ga morate prej ali slej zapustiti (left behind) za seboj. Prav je, da se vedno spominjate Boga.

*Pripravila Tatjana
- Spomini slednikov -*

OBLIL NAS JE Z BOŽANSKO LJUBEZNIJO

Predstavljamo vam odlomke iz intervjujev in srečanj s Sathya Sai Babo, ki jih je v svoji knjigi »Good Chances« opisal dolgoletni Babov slednik, Američan Howard Levin.

Howard Levin je študiral arhitekturo na univerzi v Arizoni (ZDA). V želji, da najde svobodo in samospoznanje, se je podal na iskanje. Prepotoval je Anglijo, Francijo, Italijo, Jugoslavijo, Grčijo, Turčijo in Indijo. Leta 1970 je prišel pod božansko okrilje Šri Sathya Sai Babe in bil eden izmed redkih srečnežev iz zahoda, ki se jim je Baba osebno posvetil, jih vsak dan obiskoval in se pogovarjal z njimi o duhovnih in posvetnih stvareh.

Bili so to časi, ko je potekala gradnja enega izmed prvih Sathya Saijevih kolidžov, kolidža za dekleta v Anantapurju. Prasanthi Nilayam je bil odročen kraj, kjer bivanje ni bilo udobno. Gosti v ašramu pa so ure in ure uživali v intervjujih z Babo. To niso bili le pogovori, temveč resnično prijateljstvo, v katerem se je iskriko od Babovih šal, komentarjev in božanskih razodetij. Res božanski časi!

Bilo je junija 1971. Svami se je neprestano vozil med Anantapurjem, Brindavanom in Prasanthi Nilayamom. V Prasanthi Nilayamu ni bil že več kot tri tedne in tudi ni nameraval ostati, saj je moral biti prisoten v Anantapurju

in sodelovati pri pripravah za otvoritev kolidža. Prav zato, ker ga v Prasanthi Nilayamu dolgo ni bilo, so mnogi že odšli. Mi trije smo bili edini zahodnjaki v ašramu.

Naslednjega popoldneva je v dvorano za molitev poklical vse, ki so bili še v ašramu. Imel je čudovit govor o pastiricah, ki so hrepenele po Šri Krišni. Povedal je, da besede niso pomembne, saj se zlijemo v eno le kadar pojemo svete pesmi. Zapel je kar nekaj pesmi, potem pa se je med petjem »Giridhara Gopala, hej Giridhara Gopala« nenadoma ustavil. Nekaj minut je molčal. Obe roki je imel dvignjeni v vsem dobro znani kretnji, kot da nas vabi k sebi. Nato si je šel s prsti skozi lase in jih potisnil na stran. V tistem trenutku sem videl, kako je iz njegovega čela zažarela božanska luč in obsijala vse ljudi v dvorani. Po celem telesu sem začutil mravljince. Vsi smo bili v solzah. Oblil nas je z božansko ljubeznijo. Pesem je odpel do konca in odšel.

Počasi smo zapuščali dvorano, žalostni, ker je bilo srečanja konec. Nekateri so glasno jokali, drugi so svojo predanost zadrževali v sebi, vsi pa smo bili vidno ganjeni. Preveč prevzet, da bi hodil, sem sedel na stopnico pred dvorano. Solze so mi tekle v potokih. Prav zares sem videl luč iz njegovega čela. Da, prav zares sem bil blagoslovljen s priložnostjo, da se mi razkrije kanček njegove božanskosti.

NORA »NEVESTA«

V teh nekaj tednih, ko smo se vsi vrnili v Prasanthi Nilayam, Svami pa je bil nekje med Anantapurjem in Prasanthijem, je v ašram prišla neka Indijka iz Bombaya. Padala je v trans in zatrjevala, da dobiva sporočila od Sai Babe. Nekateri izmed pravkar prispelih zahodnjakov so bili zares prepričani, da je ženska dejansko Sai Babov glasnik in verjeli so vsem

njenim zgodbam... To me je zelo motilo. Rekel sem, da Baba ne govori skozi druge ljudi. Odločil sem se, da povem Kasturiju, kaj se dogaja. Ko sem mu povedal, je nemudoma poklical nekoga od osebja in skupaj sta odšla do njene sobe. Prišla sta ravno v trenutku, ko je gospa sprejemala enega izmed sporočil, okoli nje pa je sedelo nekaj ameriških deklet. Kasturi ji je rekel, naj takoj zapusti ašram. Pobrala je svoje stvari in odšla skupaj s tremi Američankami. Namreč, trdila je, da se bo Sai Baba na praznik duhovnega učitelja ob svečani otvoritvi kolidža poročil z njo. Takrat naj bi javnosti oznanil, da je ona božanska mati. Američanke pa naj bi bile njene družice in tudi glavne učenke. Kakšna norost!

(Kasneje, po praznovanju praznika duhovnega učitelja (gurupurnime), je Baba poklical na intervju Levina in ostale iz skupine.)

Sai Baba je omenil, da je na dan svečane otvoritve skupaj s svojimi družicami prišla tudi ženska iz Bombaya, ki je trdila, da se bo Svami poročil z njo. Vse so bile oblečene v svilene sarije in imele umetelne pričeške. Sai Baba je pojasnil, da je ženska duševno neuravnovešena in da si je zgodbo izmislila.

KRIJA, KUNDALINI – UMOBOLNICA!

Jesen leta 1970, med dasaro in bližajočim se Sai Babovim rojstnim dnem, ki je novembra, je v ašram prišla peščica Američanov. Učili so se krija joga pri dvomljivem jogiju iz New Yorka. Eden izmed moških v skupini je kazal vse znake blaznosti. Postal je duševno neuravnovešen zaradi prakticiranja nevarne tehnike dihanja, ki se jo je naučil pri tem jogiju. Ko je bila skupina poklicana na intervju, jim je Sai Baba povedal: »Ne ukvarjajte se s krija joga. Najprej krija joga,

potem pa umobolnica! To ni dobro. Boljša je bhakti joga. Preprosta je in ni nevarna.« (Sai Baba s tem ni mislil na Joganandovo tehniko.)

»Ne ukvarjajte se s krija joga in kundalini joga. Končali boste v umobolnici.«

»Ne uživajte mamil. Pridobite si resnično izkušnjo. Mamila so kot umetno grozdje. LSD, enkrat ali dvakrat – veselje. Potem pa – umobolnica! Tisoč umetnih grozdov vam ne bo dalo sladkosti. En sam pravi grozd pa je že sladek.«

SAMI STARI PRIJATELJI

Svami je pojasnil, da lahko mantr, ki jih pojejo brahminski svečeniki, prikličejo mir in blaginjo za celo človeštvo. »Vedno uporabljajte prijazne, vljudne besede. Glejte Boga povsod in v vsem.« Nekdo je vprašal, kako je to mogoče. Svami je odgovoril: »Če vas kdo brncne, recite: 'Njegova noga me je brcnila in ne on.' Če vam kdo primaže klofuto, recite: 'Njegova roka me je udarila,' in tako naprej. Ko greste na sprehod, recite: 'O, to drevo je Bog. Ta kamen je Bog. Ta ptič je Bog. Nebo je Bog.' Postopoma boste razvili sposobnost, da vidite Boga v vsem.«

Ob neki drugi priložnosti smo sedeli zbrani okrog njega. »Kako vam je všeč Prasanthi Nilayam?« je vprašal. »Prasanthi je kot ašram iz starodavnih časov. Vsi ste moji učenci. Nihče izmed vas mi ni nov. Sami stari prijatelji. Poznam preteklost, sedanost in prihodnost vsakega izmed vas. Vsi indijski guruji so kot šolski učitelji. Svamidži (Sai Baba) je kot ravnatelj! Whitefield je bil vrtec, Puttaparthi je kolidž, potem pa je na vrsti diploma – svet!«

Govoril je o svojih načrtih za vzgojo in izobraževanje v Indiji.

»Nameravam zgraditi po dva kolidža v vsaki indijski državi,« nam je povedal. »Vlada dovoli gradnjo samo enega kolidža na leto. Če bi materializiral vse te stavbe, bi to privleklo preveč pozornosti. Če bi vlada spoznala moje moči, bi obkrožila Svamija z vojsko, kar bi povzročilo težave mojim slednikom. V hipu lahko spremenim zemljo v nebo,« je rekel in tlesknil s prsti. Nato pa je z razočaranjem v glasu dodal: »Svamidži ne pozna omejitev, indijska vlada pa ima preveč omejitev!«

TAKO KOT STALAKTITI IN STALAGMITI

Pripovedoval nam je o hrepenju duše po Bogu in o Božjem hrepenju po duši... Rekel je, da tako kot posamezna duša hrepeni po Bogu, tudi Bog hrepeni po posamezni duši. Uporabil je besedi dživatma (posamezna duša) in paramatma (univerzalna duša, Bog). To je ponazoril z rokami. S kazalcem ene roke je pokazal navzgor in s kazalcem druge roke navzdol, nato pa ju je približal drug drugemu.

Rekel je: »Duši se bližata druga drugi povsem naravno kot stalaktiti in stalagmiti v votlini.« Potem se je ustavil in rekel: »To ni dober primer.« Kazalo je, da ni bil zadovoljen s primerom, ki nam ga je predstavil s prsti. Tokrat sem sedel blizu, zraven njegovega stola. Iztegnil je desno roko, odprl dlan in stegnil prste. Začel je krožiti z roko in ta je zavibrirala kot glasbene vilice. Nemudoma se pojavil majhen, črn kamen, ki ga je takoj zagrabil. Podal nam ga je, da si ga ogledamo. Kamen je meril približno pet centimetrov v premeru. Bil je okrogel in trd kot granit ali marmor.

Ko smo si kamenček vsi ogledali, ga je vzel nazaj. Prijel ga je s kazalcem

in palcem, ga približal ustnicam in previdno toda močno pihnil. Spet nam ga je podal in tokrat smo videli, da sta v površino kamna vrezana dva kroga, ki se sekata in tvorita osmico...

Medtem, ko smo si ga ogledovali, je Svami povedal: »Tako, vidite. To je majhna votlina in v njej so stalaktiti in stalagmiti, ki predstavljajo združevanje dživatme in paramatme. Ljubezen je pomembna, saj se z Bogom lahko združimo samo skozi ljubezen. Karma joga, bhakti joga, džnana joga, vse tri morajo biti prežete z

ljubeznijo. Karma joga je kot tretji razred v potniškem vlaku. Bhakti je kot drugi razred in džnana kot prvi razred. Vsi razredi istočasno pridejo na postajo. V tretjem razredu je treba opraviti nekaj težkega dela.

V drugem razredu je več udobja, potovanje je enostavno, vendar je dostopen za javnost. Prvi razred pa si običajen človek zelo težko privoščiti. Jaz sem lokomotiva. Peljem vas k vašemu cilju.«

Odlomki iz knjige »Good Chances«; prevod: Severin

»ZAKAJ SI ŽELIŠ V HIMALAJO?«

B.N. Narasimhamurthy je pedagog, ki se je leta 1968 pridružil duhovno izobraževalni in kulturni instituciji Loka Seva Vrinda v Mudenahalliju, osnovani na izobraževalno vzgojni filozofiji Sathya Sai Babe. Tam je neutrudno deloval več let, vse dokler ga ni Sai Baba leta 1983 postavil za ravnatelja študentskega hostla v Prasanthi Nilayamu. Sedaj je ravnatelj Sathya Sai hostla v Brindavanu.

B.N. Narasimhamurthy je nadarjen govorec, predvsem pa že skoraj štirideset let vnet slednik Sathya Sai Babe. V svoji knjigi opisuje dolgoletne izkušnje s Sathya Sai Babo, vezane predvsem na obdobje, ko je kot učitelj in kasneje kot eden izmed vodilnih, deloval v šoli Sathya Sai Vihar, skupaj z ostalimi sodelavci. V naslednji zgodbi, opisuje dogodek, ki se je pripetil njegovem takratnemu tesnemu sodelavcu prof. Krišnamurtiju.

Krišnamurti je bil pri svojem delu izredno učinkovit in navdušen, tudi duhovno vadbo je prakticiral zelo redno. V začetku leta 1979 je začutil, da na duhovni poti ne napreduje dovolj. Sklenil je zamenjati svojo duhovno pot. Povedal mi je, da si želi oditi v Himalajo in se tam posvetiti pokori in duhovni vadbi. Bil je mnenja, da ga delo in dolžnosti na duhovni poti ovirajo. Razložil sem mu, da njegov pogled ni pravilen, saj kakršnokoli nesebično delo nikdar

ne more zavirati posmeznikovega duhovnega razvoja, čega opravljamo s pravilno naravnostjo, se pravi s predanostjo Božanskemu. Vendar mi ga ni uspelo pregovoriti, zato sem predlagal: »Pojdiva k Svamiju po nasvet!« Krišnamurti je predlog sprejel.

Svami je bil takrat v Brindavanu, zato sva se naslednje jutro odpravila tja in ga počakala na dvorišču pred vrati v mandir. V tistih dneh je Svami prišel iz mandirja in se napotil do lope, imenovane »Sai Ram« pod velikim drevesom, da bi svojim slednikom podaril daršan.

Ko je tistega dne prišel iz mandirja in se namenil naravnost proti dvoriščnim vratom proti nama, je postal Krišnamurti nemiren, zato me je prosil: »Brat, prosim te, povej Svamiju za mojo dilemo!«

»Ampak to je tvoja težava, sam jo moraš zaupati Svamiju. Saj veš, da ne mara posrednikov med seboj in svojim slednikom. Z vsakomer ima edinstven osebni odnos!« sem mu odgovoril.

Tam sva stala, s sklenjenimi dlanmi v znak spoštovanja. Krišnamurti je bil zelo nizke rasti, jaz pa zelo visoke in kadarkoli naju je Svami videl stati skupaj, je užival, ko se je pošalil na najin račun. To je bil način na katerega je svojo ljubezen podelil z nama. Svami je pristopil k nama, obstal in vprašal:

»Oh, oba sta prišla! Kaj vaju muči?«

Poklonila sva se, položila glavo na Njegova stopala in pokleknila. Predno sva lahko karkoli povedala, je Svami pogledal Krišnamurtija in rekel:

»Hočeš oditi v Himalajo?«

»Da, Svami« je odgovoril Krišnamurti z zelo slabotnim glasom. Ugotovil sem, da je bil zelo vznemirjen. Svami se je nasmehnil in z roko pokazal na svoja stopala.

»Vidiš tisto?«

Oba sva pogledala k stopalom in zagledala nitko, ki je visela iz obleke in se dotikala njegovega desnega stopala.

»Svami, to je nitka,« je rekel Krišnamurti. Spraševal se je, kaj

mu hoče Svami s tem povedati.

»Poglej tja in mi povej kaj vidiš!« je rekel Svami in pokazal na slednike zbrane okoli drevesa.

»Svami, vidim slednike,« je odgovoril Krišnamurti.

Položaj je postajal vedno bolj zanimiv, Krišnamurti pa vedno

bolj napet.

»Koliko jih je?« je vprašal Svami.

»Več tisoč, Svami.«

»Če bi kdo izmed njih dobil to nitko, bi zaplesal od veselja, ali ne?« je vprašal Svami.

»Da, Svami,« Krišnamurti je bil slišati nekoliko zmeden. Svami ga je še naprej gledal in nadaljeval:

»Svami ti je dal priložnost, da mu

služiš, ti pa bi jo rad zavrgel in odšel v Himalajo!«

Počasi se je Krišnamurtiju začelo svitati. Molčal je. Ni vedel kaj naj reče. Svami je vprašal:

»Zakaj si želiš v Himalajo?«

»Da bi opravljal pokoro!«

»Kaj je namen pokore?« je vrtal Svami.

»Doseči Svamija.«

»Svami je tukaj, ti pa želiš tja? Priložnost, da služiš Svamiju, ti je bila dana kot posledica nešteti življenj, ki si jih preživel v pokori. Nikar je sedaj ne zapravi, da ne boš kasneje obžaloval. Opravljaj dolžnosti, ki so ti zaupane, s predanostjo in posvečenostjo! Dosegel boš vse, kar si želiš. Niti najmanj ne dvomi v to!«

V Svamijevem glasu se je izrazila materinska skrb in najvišja modrost. Krišnamurti je spoznal svojo napako in se zlomil. Zahlipal je in padel na Svamijeva stopala, rekoč: »Da Svami, ubogal bom tvoj nasvet.«

Svami mu je materializiral vibuti in ga natresel v iztegnjene dlani. V tem sem videl tok božanske ljubezni in sočutja, ki ju je izrazil do iskrenega duhovnega aspiranta.

Pot osebe, blagoslovljene s priložnostjo, da služi Svamijevemu poslanstvu, je pot njenega učitelja, t.j. joga ljubezni (prema joga). Delo, ki ga opraviš iz ljubezni do Svamija in drugih bitij, se spremeni v čaščenje, ki vodi k modrosti. Delo, opravljeno s predanostjo in ljubeznijo, vodi k modrosti... Temelj tega prebivališča ljubezni je vera, samopredaja pa streha. Ko se predamo Svamiju, bo poskrbel za vse naše potrebe – fizične, duhovne in tiste v zvezi z našimi dolžnostmi. Poleg tega nam bo zagotovil še končno, najvišje spoznanje.

»Podaril bom oboje, fizično podporo in duhovno prebujenje vsem ki mi zaupajo in predajo svoja bremena!« je izjavil Svami.

*Odlomek iz knjige »Sri Sathya Divya Kripa Sraya«;
prevod: Tina*

Osupljiva zgodba Walterja Cowana

Vstajenje od mrtvih je pojav, za katerega so slišali vsi kristjani. Ker je to svetopisemska zgodba, ji ponavadi verjamemo – razen če smo se navzeli dvomov od agnostikov, ateistov, humanistov in na splošno vseh, ki se bolj zanašajo na razum in logiko kot na vero. Zadnje čase pa poročajo o vstajenju mrtvecev ljudje, ki ne pripadajo verskim ustanovam, zato njihove zgodbe komaj kdo jemlje resno. Večina povedanega velja za zahodni svet. Takšen sistem prepričanij in dvomov o vstajenju od mrtvih ni običajen za Indijo; pričujoča zgodba govori o dogodkih, ki so se odvili v Indiji, čeprav sva se Walter Cowan in jaz rodila na Zahodu.

Walter je umrl v sobi hotela Connemara v Madrasu. Z ženo Elsie sta prispela tja triindvajsetega decembra 1971, da bi se srečala z Babo, ki je v Madrasu predsedoval vseindijski konferenci Sai organizacij.

V zgodnjem jutru petindvajsetega decembra se je hitro razširila govorica, da je starejši Američan umrl zaradi srčnega napada. Z ženo Victorio sva takoj pomislila na Walterja. Odpravila sva se v hotel in tam našla Elsie. Walter se je bil zgodaj zjutraj zgrudil na tla. Elsie je poklicala gospo Ratanlal, ki je imela sobo v istem hodniku. Uspelo jima je dvigniti Walterja na posteljo, čez nekaj minut pa je umrl na Elsiejinih rokah. Poklicali so rešilni avtomobil in v bolnišnici so Walterja razglasili za mrtvega. Truplo so odpeljali v prazno sobo in ga pokrili z rjuho, da bi tam

počakalo jutro ter odločitev glede pogreba.

Do takrat, ko sva z Victorio prispela v hotel, sta Elsie in gospa Ratanlal že obiskali Babo. Rekel jima je, da se bo ob desetih dopoldne oglasil v bolnišnici. Gospe sta ob dogovorjeni uri čakali na srečanje z Babo. Šli sta v bolnišnico, vendar se je izkazalo, da je Baba prispel že prej in da je tudi že odšel. Bili sta srečni, a tudi popolnoma osupli, ko sta našli Walterja živega, v zdravniški oskrbi. Nihče ni videl Babe pri Walterju, pa tudi Baba se je očitno odločil, da ne bo povedal, kako oziroma zakaj ga je obudil od mrtvih. Toda ko se je vrnil na dom družine slednikov, svojih gostiteljev, jim je Baba povedal, da je obudil Walterja v življenje.

Walterjeva plat zgodbe nekoliko osvetluje tedanje dogajanje, pozneje pa sem osebno doživel nekaj komaj verjetnega: Walterjevo življenje je bilo namreč še naprej v nevarnosti in Baba mi je povedal, da je Walter trikrat umrl in da ga je moral trikrat obuditi.

Walter je opisal svoje doživetje. Zavedal se je, da je umrl in v rešilnem avtomobilu je bil še vedno ob telesu ter si ga z zanimanjem ogledoval. Potem se je pojavil Baba in skupaj sta odšla na kraj, za katerega se je zdelo, da je nekje zelo visoko. Tam sta vstopila v konferenčno dvorano, kjer so neki ljudje sedeli okoli mize. Videl je predsedujočega, ki je bil prijaznega videza, pa tudi govoril je prijazno. Zahteval je spise o Walterju; te so potem naglas prebrali. Spisi so bili v različnih jezikih in Walter ni razumel, o čem govorijo, potem

pa je Baba čez nekaj časa začel prevajati. Walter je bil presenečen, saj je izvedel, da je v različnih obdobjih in kulturah zasedal zelo visok položaj in se vedno posvečal dobrobiti ljudi. Nazadnje je Baba nagovoril predsedujočega in ga prosil, naj njemu prepusti skrb za Walterja, ker ima delo zanj. Potem sta z Babo odšla iz sobe in Walter je čutil, da se spušča proti kraju, kjer je ležalo njegovo telo. Temu se je močno upiral, saj je pravkar neposredno spoznal, da on ni njegovo telo in si niti najmanj ni želel biti znova podvržen telesnim skrbem in nadlogam.

Vprašal sem Babo, ali si je Walter samo domišljjal opisane dogodke. Baba je odgovoril, da to niso bili domišljjski dogodki, marveč resnični. Odvili so se v Walterjevem umu, Baba pa mu je usmerjal misli. Nato sem vprašal, ali med umiranjem vsak človek doživi nekaj podobnega. Baba je odgovoril, da imajo nekateri ljudje podobne izkušnje, drugi pa ne. Nekaj let zatem sem znova načel to temo. Po Babovih besedah je skupna izkušnja vseh ljudi le to, da pustijo mrtvo telo za seboj, sicer pa se doživetja razlikujejo.

Dan po tistem, ko se je Walter vrnil v življenje, je bil izredno zanimiv. Sri Appa in jaz sva spremljala Babo na dom nekega slednika. Od tam smo odšli na srečanje članic Sai organizacije v Nigari. S Sri Appo sva sedela na odru le kakšen meter od Babe in spremljala sva vsak njegov gib. Podelil je nagrade in nato spregovoril o duhovni temi – vse to brez kakršne koli prekinitve ali trenutka obotavljanja. Po koncu srečanja smo bili namenjeni na kosilo na domu nekega slednika. Brž ko smo sedli v avtomobil, se je Baba obrnil k nama in rekel: "Med mojim govorom me je poklicala gospa Cowan. Pri priči sem šel v

bolnišnico in storil vse potrebno. Stanje gospoda Cowana se je močno poslabšalo.”

Medtem ko je Baba stal na govorniškem odru, je šel torej v bolnišnico in opravil vse potrebno. Vendar so nama obema s Sri Appo oči govorile, da je Baba ves čas deloval in govoril na odru brez najmanjšega odmora ali zadržka. Kako naj pojasnimo to skrivnost?

Ko smo prispeli v slednikovo hišo na kosilo, se je Baba obrnil k nama in dejal: “Vidva se mi ne bosta mogla pridružiti pri kosilu. Nesita tale vibhuti v bolnišnico, dajta ga gospodu Cowanu nekaj v usta, z ostankom pa mu natrita čelo in prsi. Če se sprehodita do onega vogala, bosta našla gospo Hislop v taksiju. Odpeljala vaju bo v bolnišnico.”

V resnici je bilo tako, da nam je žena sledila s taksijem. Čeprav se je zelo trudila ostati neopažena, je bilo njeno prizadevanje nesmiselno, saj je Baba kot ponavadi vedel vse. Ko smo prispeli v bolnišnico z vibhutijem, je gospa Cowan povedala: “Walterju se je pred kratkim močno poslabšalo. Bala sem se, da je mrtev. Naenkrat sem glasno poklicala Babo. Zdi se mi, da je zdaj Walterju nekoliko bolje. Ko sem poklicala Babo, sem v trenutku začutila njegovo navzočnost.” Elsie je v bolnišnici doživela natanko tisto, kar je Baba v avtomobilu povedal Sri Appi in meni.

Sledniki vedo še za druge primere Babove moči obujanja od mrtvih. Radža iz Ventagirija mi je pripovedoval o svojem doživetju: kakšnih dvajset let pred tem je bil namreč priča, ko je Baba šest dni po smrti – telesni razkroj je potekal kot običajno – obudil nekega moža. To so skrivnosti, ki presegajo navadno človeško izkušnjo in ob njih ostanemo brez besed.

prevod: Erik Majaron

KAPLJICE ADVAITA VEDANTE, TEORIJE O ENOSTI

Nekoč je živel kralj, ki je iskreno verjel v astrologijo. V času negativnega položaja planetov se mu je rodil sin in kralj se je ustrašil, da bo otrok prinesel nesrečo njegovemu rodu. Ukazal je služabnikom, naj otroka usmrtijo in njegovo truplo pustijo v gozdu. Služabniki so bili tako užaloščeni, da otroka niso ubili, temveč so ga samo odnesli v gozd in ga pustili tam.

Nek pralec, ki je živel ob reki in se preživljal s pranjem oblačil, je našel otroka in skrbel zanj vrsto let. Deček mu je pomagal in pazil na perilo, medtem ko se je sušilo. Nekega dne je kralj zašel z gozdne poti in prišel v vas, kjer sta živel pralec in mladi princ.

Ko je počival v pralčevi hiši, je kralj izvedel, da je fant, ki pazi na perilo, njegov sin. Odpeljal ga je domov in ga razglasil za novega kralja. Torej fant ni izgubil svojega prinčevskega položaja, tudi če je živel pri pralcu. Le zavedal se ni svoje resnice. Vsi ste v isti zadregi: ste principi, a se tega ne zavedate in živite kot pralci; ste božanske duše, ki zaradi nevednosti glede veličastnosti svojega položaja izjavljajo, da so začasna, šibka fizična telesa!

Ko na tleh zagledate košček vrvi, takoj pomislite na kačo, ki je pravzaprav sploh ni. Dokler mislite, da obstaja nekaj, česar ni, boste podvrženi strahu in napetosti.

Kaj je vzrok strahu? Vzrok je v (napačnem) prepričanju. Takšno prepričanje je vzrok vseh vaših težav. Če bi celoten prizor pogledali s popolno zavestjo, bi spoznali, da je to le vrv in ne kača. Takrat se ne bi bali iztegniti roko in prejeti vrv, saj bi vedeli, da je le-ta vse kar obstaja. Veliko žalosti doživljate samo zato, ker pozabljate na dejstvo, da je ves svet le utelešenje Boga.

Ko hodite po cesti, lahko opazujete svojo senco, ki pada po blatu, smeteh, po vbočenih in izbočenih, trnovih ali peščenih, vlažnih ali suhih mestih po zemlji. Toda zavedate se, da usoda sence ne vpliva na vas. Tudi sama senca s tem ni omadeževana. Niti najmanj je ne skrbi, na kaj bo padla in skozi kaj se bo prebila. Znano je, da senca in njene izkušnje niso ne trajni ne resnični. Podobno se morate zavedati, da ste tudi »vi« (vaša osebnost) le senca Absoluta in da v resnici niste »jaz«, temveč Bog. To je zdravilo za žalost, trpljenje in bolečino.

ČLOVEKOVO NAPAČNO PREPRIČANJE

Lahko podvomimo, ali je sploh možno, da človek pozabi nase in verjame, da je nekaj drugega. Že prej smo videli, da je sprejemanje resnice, ki je pomešana z neresničnostjo, znak nevedne osebe. V poltemi se neresnica postavi na mesto resnice; namesto

vrvi zagledamo kačo. Ta iluzija vpliva na zavest in prekriva razum, zato zavest in razum pozabita svojo resnično naravo, ki je neomajna blaženost. Sami omejujete osebne lastnosti in se imate za določeno osebo. Sprejemate prepričanje, da je sreča v zunanjem svetu in se zapletate v posvetno življenje, ki se giblje, spreminja, je brez miru. Trpite dvojne udarce nesreče in sreče.

Vsi sveti spisi takšnim osebam sporočajo, naj spremenijo svoja življenja s pomočjo odločnega prizadevanja k spoznavanju in doseganju atme, lastne božanskosti.

Človek iz obupa preklinja samega sebe, nosi breme neobstojećih problemov in v svoji zmedenosti dviguje prah, nebogljenost privezan na kolo rojstev in smrti. Spisi, ki razlagajo enost stvarstva (advaita) so podani z namenom, da zaščitijo človeka pred takšno nevednostjo, in da prebudijo v njem modrost, ki ga lahko reši trpljenja in pregrehe. Po resnici povedano, nevedni smo, vse dokler se počutimo vezani. Pravzaprav, nismo ustvarjeni; nismo omejeni ali prikrajšani ali vezani. **Temeljna nevednost je opazna v ukoreninjenem prepričanju, ki se glasi: »Obstaja zunanji svet v katerem živim skupaj z ostalimi iskalci sreče, ki so mi podobni in v tem iskanju se srečujem z radostjo in žalostjo, rojstvom in smrtjo.«**

Življenje človeka je površnemu opazovalcu videti kot nenehno ponavljajoče se uživanje hrane in pijače, garaško delo in spanje. V resnici pa ima življenje mnogo globlji pomen in smisel. Življenje je žrtvovanje. Vsako še tako majhno dejanje je daritev Bogu.

Človek je v hudi zmoti, ker se istoveti s svojim telesom in si za njegovo udobje in vzdrževanje kopiči številne najrazličnejše stvari. Celó tedaj, ko z leti telo oslabi in ostari, ga skuša na vse mogoče načine odkrepiti. Vendar, kako dolgo se je mogoče izogibati smrti? Ko pride Jama, bog smrti in terja svoje plačilo, se mora vsak posloviti. Vpričo smrti izgine vse - človekov položaj, ponos in moč. Zdaj, ko se tega zavedate, poskušajte dan in noč, s čistim telesom, srcem in duhom spoznati svoj višji Jaz, tako da služite vsem bitjem. Vzdržujte svoje telo, saj je orodje za služenje. A ne pozabite! Vi niste telo. Ni mogoče, da bi bili zgolj telo. Vi ste Tisto, Božansko. To je najvišja in najsvetejša resnica. Vi ste neuničljivi Jaz.

Moč obvladovanja telesa uporabite za pospeševanje blaginje na zemlji. Telo je le orodje, sredstvo, ki ga je podaril Bog. Naj v ta namen tudi služi.

KAKO ŽIVETI BOŽANSKO?

Trdno verjemite, da je telo Božje prebivališče ter, da je hrana, ki jo zaužijete, daritev vašemu Bogu. Kopanje je obredno umivanje božanskega duha, ki je v vas. Zemlja po kateri hodite, je Njegovo kraljestvo. Radost, ki jo uživata je Njegovo darilo. Žalost, ki jo čutite je lekcijska s katero vas uči, da morate še previdneje napredovati po poti. Mislite Nanj v soncu in senci, podnevi in ponoči, ko ste budni in v spanju.

Toliko življenj ste izjavljali, da ste človeški, omejeni: "Nepopoln sem... Sem takšen in takšen..." To je zgrešeno. Zdaj recite: "Jaz sem Bog." **Nikoli ne pomislite ali recite, da ste kaj drugega kot Bog.** Potem boste izkazovali Božje lastnosti. Imeli boste Božje

moči. Boste Bog. "Jaz sem Bog; nisem različen od Boga." Vedno se zavedajte tega. Vedno imejte to v mislih. "Jaz sem Bog. Jaz sem Bog, nisem različen od Boga." Sami sebe spominjajte na to. Molite, da bi bili uspešni v tej duhovni vaji.

ODGOVOR NA VSE DVOME

Vprašani »Kako je nastalo veselje?« in »Iz česa je nastalo veselje?« sta kakor vprašanje »Kako se je pojavila »kača« namesto »vrvi« in povzročila »strah«?« Obstaja samo vrv. Kača pa se v poltemi prikaže namesto vrvi zaradi opazovalčevega zamegljenega razuma, oziroma zaradi iluzije, ki ga je ustvarilo (takšno) razumevanje. Z drugimi besedami, nevednost je temelj napačnega razumevanja.

Lahko podvomimo: »Ali je res, da so vse te številne in raznolike stvari in bitja Bog?« Da. Res je. Vse, kar čutila spoznavajo, vse česar se zavedamo, je Bog. Ne obstaja nič drugega razen Njega. Naše telo, um, razum, zavest – vse to je Bog. Tukaj lahko postavimo še eno vprašanje: Zakaj bi Bog postal toliko posameznih bitij? Zakaj bi bil On vse te posamezne duše? Ali bi se Bog, ki je samo eden, res pokazal kot mnogovrsten? Kako se je to zgodilo? Če se je Bog spremenil v veselje, se je moral podrediti spremenljivosti; vse stvari v naravi, ki so same po sebi podrejene spremenljivosti, se rojevajo in umirajo. Ali to pomeni da bo tudi Bog, če je stopil na območje spremenljivosti, nekoč umrl? Ali mora tudi On prestajati spremembe in se srečati s smrtjo? Tudi to se vprašajte.

Potem morate premisliti še o nečem. Kakšna količina Boga, oziroma, koliki del Boga je postal veselje?

Privrženci teorije o enosti (advaita) pravijo: »Kakršnokoli količino mu že boste odmerili ali o njej

ugibali, zapomnite si, da veselje ne obstaja.« Vesolje je iluzija; ne obstaja, nikoli ga ni bilo in ga nikoli ne bo. Ustvarjanje veselja, razkroj veselja, milijoni bitij, ki nastajajo in izginjajo, vse to so samo sanje. Posamezne duše sploh ne obstajajo in ne obstaja razdeljena atma. Kako naj bi obstajale posamezne duše? Saj obstaja en sam nedeljivi popolni Absolut. Tako kot ima eno sonce na tisoče odsevov v tisočernih jezerih, lužah in kapljicah vode, so tudi posamezne duše samo odsevi Enega, ki se odraža v (številnih) umih.

Lahko rečemo, da so tisti, ki te resnice ne morejo razumeti, pod vplivom iluzije, maje.

Med človekom in Bogom je koprena. Zaradi nje je človek zmeden in v dvomih. Misli, da se ne more do popolnosti predati Bogu. Ta koprena je maja oziroma, privid, iluzija. Kaj pomeni maja? To je nekaj, kar (v resnici) ne obstaja; ko mislimo, da obstaja nekaj, česar ni.

Resnica je samo ena in ta resnica je Bog! Samo Bog obstaja. Ta svet za katerega se zdi, da je ustvarjen iz mnogih stvari, ne more biti resničen in zato niti ne obstaja.

***

POMEN BHAKTI JOGE, LJUBEZNI DO BOGA

Bhakti joga je za tiste, ki so bolj čustveni. To je duhovna pot za ljudi, ki lahko svoje srce izpolnijo z ljubeznijo. Gre za potrebo, da bi ljubili Boga. Dejanja takšne osebe so različna. Vrstijo se od prižiganja kadil, nabiranja cvetja za daritev Bogu, do grajenja svetišč in templjev v katerih bodo postavili in častili simbole lepote, modrosti in moči.

Ali mislite, da tako ni mogoče

spoznati Boga? Ne pozabite, da so svetniki in modreci, veliki duhovni voditelji po celem svetu, svojo veličino dosegli prav s tovrstno pobožnostjo in duhovno predanostjo.

Nekateri ljubijo Boga kot mater, drugi kot očeta, tretji pa kot najljubšega in najbližjega prijatelja. So tudi tisti, ki na Boga gledajo kot na edino ljubezen, edini cilj v življenju. Vsi skupaj pa težijo k temu, da bi svojo ljubezen združili z Bogom, ki je ocean ljubezni.

Kjerkoli opazite ljubezen, jo sprejmite kot Božjo. Bog je največji ljubitelj človeštva. Zato reka Božje milosti teče v izobilju, ko se nekdo odloči, da bo služil svojemu bližnjemu. Ko se človeško srce usmili trpljenja drugih in jih sočutno sprejme vase, bodite

prepričani, da je v takšnem srcu prisoten Bog. To je pomen poti predanosti Bogu, oziroma bhakti joge.

Nekoč je na obali reke živel modrec, ki se je pogovarjal s psi, kravami in ljudmi, kot da bi se pogovarjal z Bogom, saj je spoznal božansko enost vseh bitij. To je razsvetljenost ali globoka predanost Bogu - kamorkoli pogledate, ne vidite nič drugega razen svojega Boga. Bodite vedno v takšni blaženosti, blaženosti, ki izvira iz zavesti o večnem, vseprisotnem Bogu. To je blaženost, v kateri bivajo razsvetljeni.

*-Sathya Sai Baba Iz knjig Sathya Sai Vahini in Sathya Sai Speaks-
Znamenje Avatarja -*

DIREKTNI DOKAZ BOŽANSKOSTI

Ljubezen je moje najbolj razpoznavno znamenje.

Lahko sicer rečete, da je direktni dokaz božanskosti sposobnost, da po svoji volji materializiram stvari ali zdravim bolezn; tisto, namreč, kar imenujete »čudeži«. Toda, resnično znamenje je ljubezen, ki vas tukaj pristrčno sprejema, ljubezen, ki vse blagoslavlja, ljubezen, ki me spodbuja, da se vedno mudim okrog slednikov, trpečih in ljudi v stiski, ne glede na to kje so. To je tisto, kar oznanja, da sem Sai Baba. Ljubezen je moja naloga, moje poslanstvo, moj dih.

-Sathya Sai Baba

SATHYA SAIJEVA SLAVA

Rama je povsem obvladal svoja čutila, vzrok temu pa je bil njegov značaj. Pravzaprav sta bila Avatarja Rama in Krišna večno mlada. Ali ste kdaj videli, da bi bila Rama in

Krišna naslikana siva? Ali da bi bil Krišna videti ostarel, da bi izgledal kot dedek? Vsi avatarji so večno mladi. To (Saijevo) telo je že skoraj sedemdeset let staro, pa nisem prav nič šibek in hodim zelo hitro. Slednjemu se sicer izogibam, da ne bi izgledalo preveč smešno, kajti ljudje bi se smejali, če bi pri teh letih hodil zelo hitro. Prav tako bi se zagotovo smejali, če bi videli otroka, ki je komajda shodil, opirati se na palico, ali pa starca pri igri z igračkami. Podobno bi se smejali moji sledniki, če bi hodil zelo hitro. Obnašati se moramo času, kraju in okoliščinam primerno. Sam ravnam skladno s slednjimi. Ne čutim nobene šibkosti. Običajno imajo stari ljudje naguban obraz in trpijo zaradi naglušnosti in očesne mrežnice. Sam nimam nobenih znakov starosti. Na mojem obrazu ni niti ene same gube. Moje oči

žarijo kot žarnice, glas pa je močan kot megafon. Stari ljudje gredo ponavadi na operacijo očesne mrežnice, moje oči pa so popolnoma zdrave. Vidim zelo daleč. Nihče ne pozna moje moči in sposobnosti, saj jih uporabljam v skladu s potrebami in okoliščinami. Svojo moč uporabljam zelo diskretno.

Cestne ovire so postavljene z namenom, da omejijo hitrost. So nujne in zagotavljajo varnost. Podobno tudi jaz včasih omejim svojo moč. Vse to so znaki božanskosti. Moje božanskosti se boste zavedli počasi in postopoma v določenem času. Četudi imam človeško telo, sem brez kakršnikoli človeških navezanosti. Četudi je telo človeško, sem sam popolnoma božanski...

Ker jem kot vi, se z vami smejim in pojem, zmotno verjamete, da sem človeško bitje tako kot vi. Takšno razmišljanje je znak

popolne nevednosti. Nekateri sledniki mislijo, da je z mojimi nogami nekaj narobe, kadar hodim počasi. Nič ni narobe z njimi in z mojim zdravjem je vse v najlepšem redu. Zelo previdno moram stopati zaradi svoje obleke. Zašita je čisto do spodnjega roba, zato ne morem narediti dolgega koraka. Moja hoja je počasna, nežna in mirna brez kančka grobosti. Sem čista milina in nežnost.

Odlomek iz knjige Summer Showers in Brindavan 2002

POMEN SAI BABOVEGA VIBHUTIJA

Vibhuti v duhovnem smislu predstavlja nekaj izredno dragocenega. Predstavlja sežiganje vseh želja, ki vznemirjajo um in ustvarjajo zmedo. Ko izginejo želje, ki vežejo um, se pokaže iskrena in popolna ljubezen. Kaj bolj dragocenega lahko podarite

Bogu kot pepel, ki simbolizira vašo zmago nad željami?

Pepel ali vibhuti predstavlja končno stanje stvari, pepela se ne da več spreminjati.

Ta pomen bi vas moral navdihniti, da se odpoveste željam, ki vas dražijo s svojo varljivostjo, in nato njihov pepel (simbolično) ponudite Bogu kot najbolj vzvišeno stvar, ki jo premorete. Za razliko od rož pepel ne bo uvenel čez dan ali dva, ne bo izparel, ne bo izgubil barve v nekaj urah kakor listje, ne bo zgnil čez nekaj dni kakor sadje. Pepel večno ostane le pepel. Zato sežgite svoja slaba nagnjenja, svojo sprijenost in slabe navade. Častite Boga s čistostjo v svojih mislih, besedah in dejanjih. Da bi se ljudje naučili te lekcije in jo odnesli s sabo, materializiram vibhuti vsem, ki pridejo k meni z ljubeznijo in predanostjo.

NE VDAJTE SE, VZTRAJAJTE, PREMAGAJTE TEŽAVE

(Odlomki iz Sai Babovih govorov za Dan duhovnega učitelja)

Duša je večna.

Ne pozna rojstva in smrti.

Nima začetka, sredine, ne konca.

Je vseprisotna priča vsakega bitja.

Utelesenja ljubezni! Naj vašemu življenju vlada ljubezen in naj se tudi konča z ljubeznijo. Takšno je pravo človeško življenje... Človeka je potrebno ljubiti in spoštovati. Radost in bolečina človeka ne smeta prizadeti. Kitajski pregovor pravi: »Težave so naše zaveznice, zato se jih veselimo.« Radosti, ki

nam jo prinese premagovanje težav, ne najdemo nikjer drugje. Radost ne prinese radosti. Veliko ljudi mi potoži, da so v velikih težavah. Najraje bi se jim smejal! Prav rad bi spoznal, kaj so težave in obup, saj se me izogibajo! Slednikom kar naprej govorim, naj jih težave ne potrejo. Nikoli se ne vdajam žalosti... Vse do danes (2002) nisem niti za trenutek okusil žalosti.

Človek si želi blaženost. Je utelesenje blaženosti. Blaženost je njegova prava dediščina. Zakaj se torej vdajate žalosti? Zato, ker ne razumete, kdo v resnici ste! Posvetni odnosi se vzpostavijo in

razdrejo. Načelo ljubezni pa se pojavi in raste!

Od danes naprej si prizadevajte kar najbolj zmanjšati svojo navezanost na svet. Bodite srečni in osrečujte še druge. Nikogar ne prizadenite. Naj v vaših očeh težave postanejo bežeči oblaki.

Prasanthi Nilayam, Dan duhovnega učitelja 2002

SKRBI SO LE MINLJIVI OBLAKI

Ker ste si ustvarili družine, se ne morete izogniti skrbem. Toda, ne pustite, da vas potrejo! Če pogledate v širno nebo, boste videli veliko

oblakov. Prav tako so na nebu vašega srca oblaki navezanosti, ki pridejo in gredo. Naj vas ti oblaki ne skrbijo. Kaj je pravzaprav skrb? Mentalno ustvarjen strah, plod vaše domišljije. Vsak se srečuje s težavami in izgubami, toda z njimi se moramo pogumno soočiti.

Od te gurupurnime naprej si prizadevajte posvetiti svoje srce. Kot sitne komarje odženite vse skrbi, ki se vas hočejo polotiti. Naj vas žalost ne potre in sreča ne radosti. Najdite mir in si prizadevajte spoznati Boga.

Vera v Boga, zasidrana globoko v srcu, vera v njegovo stalno prisotnost in vodstvo – to prinese pogum, vrline in razsvetljenje. V svetih spisih je zapisano, da, če želite ozdraveti, morate zaupati v zdravnika. Zaupajte v svetost templja, saj bo samo tako vaše romanje obrodilo sadove. Zaupajte vašemu duhovnemu učitelju, saj bodo le tako vaši koraki na poti samouresničenja enakomerni in trdni. Vera v duhovnega učitelja prinese vero v Atmo, v nasprotnem primeru je duhovni učitelj zgolj ovira.

Bog človeka ne preizkuša za zabavo. Nanj ne naprti ene nesreče za drugo zgolj zato, da bi se zabaval. Preizkuša vas zato, da bi izmeril doseženo, vas ocenil in odlikoval. Prosite za preizkušnjo, da bi bil vaš napredek lahko zabeležen. V tistem trenutku, ko vera postane popolna, boste deležni tudi popolne milosti. Dokler mislite, da imate vero, je nimate. Popolno vero si lahko pridobite le z duhovno disciplino.

SAMOZAUPANJE IN MOČNA VERA

Danes ljudje trpijo zaradi pomanjkanja samozaupanja. Če popolnoma zaupate Bogu, lahko premostite vse težave. Mogoče vas na poti čaka nekaj težav, vendar naj vas to ne skrbi.

Z ovirami se morate soočiti pogumno in odločno. Le tako boste resnično srečni.

Za svoje težave nikoli ne krivite Boga. Morate se soočiti s posledicami svojega življenja, pa naj bodo dobre ali slabe. Z Božjo milostjo se bodo celo slabe posledice spremenile v dobre. Zato še bolj negujte svojo vero v Boga. Kako

lahko zaupate svojemu prijatelju, ki ste ga spoznali pred nekaj leti, ne pa Bogu, ki je vse življenje z vami, v vas in okrog vas?... Svojo glavo ste pripravljene nastaviti brivcu; svoje življenje ste pripravljene zaupati šoferju; ne zaupate pa vseprisotnemu, vsemogočnemu in vsevednemu Božanstvu! Zakaj se ne morete prikloniti Bogu?

Samozaupanja ni mogoče kupiti ali se ga naučiti, temveč samo zaslužiti. Negujte Božanske misli, da si boste zaslužili samozaupanje. Sledite Božanski poti. Če zaupate Bogu, vas bo ščitil pred vsemi tegobami. Bog je vedno z vami, v vas, nad vami, za vami in okoli vas.

Na napornem potovanju po duhovni poti, sprejmite Boga kot svojega zaščitnika. Da bi mati vlila poguma svojemu otroku, ga pripravi do tega, da naredi nekaj korakov, pri tem pa ga varuje, da ne pade. Če se otrok spotakne in bo zdaj zdaj izgubil ravnotežje, mati pohiti in ga prestreže. Prav tako Bog skrbno čuva dušo. Ta vedno prisotna vera in občutek varnosti, vas bosta utrdila v vašem prepričanju in vas napolnila z božansko ljubeznijo.

*Prebivalec Putaparthija
(Sathya Sai),
ki je poln sočutja
vas bo vedno ščitil,
in bo vsakega izmed vas
prijel za roko,
da bi vas vedno varoval
ne glede na okoliščine,
vas nikdar ne bo zapustil
in bo večno bedel nad vami.*

- Sathya Sai Baba

